

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

ΕΤΟΣ 6° - ΤΕΥΧΟΣ 32° - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2006 ΤΙΜΗ: £0.50

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΛΕΜΕΣΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Ίδιοκτίτης:
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΜΕΣΟΥ
Ὁδός Ἁγίου Ἀνδρέου 306
Τ.Θ. 56091
Λεμεσός - Κύπρος

Τηλέφωνα :
25864340 - 25864351

Υπεύθυνος Ὑλης:
κ. Σταῦρος Ὀλύμπιος

Επιμέλεια Ὑλης:
Ἀρχιμανδρίτης Τύκων Ἀνδρέου

Καλλιτεχνική Ἐπιμέλεια:
Πρεσβ. Ἰωάννης Ἰωαννίδης

Διόρθωση Κειμένων:
Πρεσβ. Κυριακή Μιχαηλίδου
Φιλόλογος, Β.Δ.

Τιμή Φύλλου: £ 0.50

Εικόνα Ἐξωφύλλου: “Ὁ Ἄριος ὁ Ζῶν”, φορητή εἰκόνα πού φυλάσσεται στό παρεκκλήσιο τοῦ Μητροπολιτικοῦ Οἴκου.

Ἔτος: 6^{ον} - Τεύχος 32^ο
Σεπτέμβριος- Ὀκτώβριος 2006

Συνδρομή ἐσωτερικῶ: £ 4 ἐτησίως

Συνδρομή ἐξωτερικῶ: £ 5 ἐτησίως

ΣΤΟΝ ΣΥΚΟΦΑΝΤΟΥΜΕΝΟ

Σῦκα δικά τους εἶθισται
νά φανερώνουν ἔκπαλαι οἱ συκοφάντες.
Ὀλόδικά τους, “γιώρκιν” τους,
σῦκα πικρά, γεμᾶτα μούχλα καί σκουλήκια.
Ἄκεραιος, τό δίχως ἄλλο, καί δικαίως, ὁ μισθός τους,
ἐκεῖ ὅπου ὁ σκώληξ οὐ τελευτᾷ.

Βαρύς ὁ οἶνος τῆς συκοφαντίας καί κεφαλοκρούστης.
Πόμα δακρύων, πότος κατανύξεως,
προορισμένος γιά τούς γενναίους τῆς ὑπομονῆς,
τούς καρτερόψυχους τοῦ πόνου.
Ἄκεραιος, τό δίχως ἄλλο, καί δικαίως, ὁ μισθός τους
ἀπό Αὐτόν πού οἱ συκοφάντες εἶπαν Πλᾶνο.

Πρόσεχε σεαυτῶ συκοφαντούμενε
καί εὐχαρίστα ἀπό καρδιάς τούς εὐεργέτες σου.
Μή βλέπεις τῶν φαρμακερῶν τῶν σύκων
τά σκουλήκια καί τή μούχλα.
Ποτήριον Ζωῆς σοῦ ἐτοιμάζεται ἐν Χώρα Ζώντων,
ἀπό Αὐτόν πού οἱ συκοφάντες εἶπαν Πλᾶνο.

Μητροπολίτης πρώην Νέας Ζηλανδίας κ. Ἰωσήφ

ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ

Ὁ Ἀνδρέας κρατάει στιβαρά τή λαγουδέρα
τοῦ караβιοῦ μας: “Ἡ Κύπρος”.
Οἱ πειρατές πού κάμανε ρεσάλτο στή γέφυρα
δέν τόν πτοοῦν.
Ὁ Βαρνάβας παρηγορεῖ τόν θλιμμένο Πενταδάκτυλο·
εἶναι, ὡς γνωστόν, “υἱός παρακλήσεως”.
Ὁ Κυπριανός στή Λευκωσία βεβαιώνει,
στεντορεῖα τῆ φωνῆ, τό ἀκατάλυτο τῆς Ρωμιοσύνης.
Ὁ Αὐξεντίου βγορίζει ἀπό τόν Μαχαιρᾶ,
σκοπός ἀνύστακτος,
μήν προχωρήσουν περισσότερο οἱ βάρβαροι.
Ὁ Μακάριος ἀπλώνει τό ράσο του
ἀπ’ τό Θρονί τῆς Παναγιάς
νά σκιάξῃ τά κοράκια πού ὄρμησαν στό κοπάδι του.
Ἡ Ἑλένη συνάζει στό Σταυροβούνι
τίς μάνες τῶν ἀγνοουμένων, τίς Κύπριες μάνες,
καί παρακαλιοῦνται γονατιστές:
“Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης...”
Ἡ Βασίλισσα τοῦ Κύκκου,
ἡ Ἀρχοντοδέσποινα τοῦ Μαχαιρᾶ,
ἡ Κυρά ἡ Τροοδίτισσα,
ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς
καί τῶν πολεμουμένων βοήθεια,
σκεπάζει μέ τήν Ἁγία Σκέπη Της τήν Κύπρο.

Μητροπολίτης πρώην Νέας Ζηλανδίας κ. Ἰωσήφ

Δία τήν Ἐκκλησίαν Κύπρου Ἄγῶνες – ἀγωνίες – προβληματισμοί

Ἄρχιμ. Νικολάου Καθηγ. Ἱ.Μ. Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ

Ἀποτελεῖ πραγματική ἀφορμή γιά δοξολογία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ γιά ὅσα θαυμαστά ἐπιτελοῦνται στή ζωή τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας γιά εἴκοσι καί πλέον τόξα αἰῶνες, ἀπό τότε πού ὁ Μονογενής Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ μέ τή θυσία του θεμελίωσε ἐπί τοῦ Σταυροῦ μέ τό τίμιο Αἷμα του.

Ἡ Ὁρθόδοξος μας Ἐκκλησία παρά τούς διάφορους πειρασμούς, διωγμούς, δυσκολίες καί ἀνπιτάσεις καί ἐκ τῶν ἔσω καί ἐκ τῶν ἔξω, ὄχι μόνον δέν ἐξαφανίζεται, ἀλλά περισσότερο ἐδραιώνεται, ἀνανεώνεται καί μαρτυρεῖ τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, τήν ἐμπειρία τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου καί τή δυνατότητα τοῦ ἁγιασμοῦ καί τῆς θεώσεως αὐτῶν πού εἶναι οὐσιαστικά καί ζωντανά συνδεδεμένοι μαζί της.

Ἀνασκοπώντας, κανεῖς τήν ἱστορία τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, θαυμάζει γιά τό πῶς κατάφερε νά μείνει Ὁρθόδοξος στό δόγμα καί ἀγρυπνος φύλακας τῶν ἁγίων μας παραδόσεων μέσα σέ καιρούς ὑπερβολικά δύσκολους.

Κοντά καθώς εἶναι ἡ Κύπρος στους Θεοβάδιστους χώρους τῆς ἐπιγείου ζωῆς τοῦ Κυρίου, δέχθηκε πολύ νωρίς ὅπως πληροφοροῦμαστε ἀπό τίς «Πράξεις τῶν Ἀποστόλων» τόν χριστιανισμό ἀπό τούς Ἀποστόλους Παῦλο, Βαρνάβα καί Μάρκο. Ὁ Ἀπόστολος Βαρνάβας θεωρεῖται ὡς ὁ κατ' ἐξακὴν ἰδρυτής καί προστάτης τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, διότι μέ τό κήρυγμα καί τήν ἰδιαίτερη μέριμνά του ὀργάνωσε τήν

Ἐκκλησία τῆς Κύπρου σ' ὁλόκληρο τό νησί.

Ἅγιοι Ἱεράρχες ἀπό τά πρώτα κιόλας χρόνια τῆς Ἐκκλησίας μας μέ τόν θεόπνευστο λόγο τους, τήν ἁγία ζωή καί τό ὀσιακό ἢ μαρτυρικό τέλος τους ἁγίασαν τή νῆσο μας, στερέωσαν τήν Ἐκκλησία μας καί δόξασαν τό Πανάγιο ὄνομα τοῦ Θεοῦ σ' ὅλα τά μήκη καί πλάτη τῆς γῆς καί ἔκαναν γνωστή τή μέχρι τότε μικρή καί ἄσημη Κύπρο μας.

Σ' ὅλες τίς Οἰκουμενικές Συνόδους παρεβρέθησαν ἐκ μέρους τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας Ἐπίσκοποι, οἱ ὁποῖοι μέ τόν Ὁρθόδοξο λόγο τους καί τήν ἀπλή καί ἁγία ζωή τους, ὅπως ὁ Τριμυθοῦντος Σπυρίδωνας –καί ὄχι μόνον– συνέβαλαν στήν καταντροπία τῶν αἰρετικῶν καί τήν ἐπικράτηση τῆς Ὁρθοδοξίας.

Μέ τήν κατοχύρωση τοῦ Αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας μας μέ τόν 8ον κανόνα τῆς Γ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου τό 431 μ.Χ. καί τά αὐτοκρατορικά προνόμια πού παραχωρεῖ ὁ Αὐτοκράτορας Ζήνωνας στόν Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου τό 478μ.Χ., ὅταν ὁ Κύπρου Ἀνθέμιος προσέφερε τό ἀντίγραφο τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου, δίνουν στήν

Ἐκκλησία τῆς Κύπρου ἰδιαίτερη τιμή, ἀλλά καί ἐλευθερία ποιμαντικῆς προσφορᾶς καί διακονίας.

Ἐξαιτίας τῶν Ἀραβικῶν ἐπιδρομῶν ἀπό τόν 7ον μέχρι τόν 9ον αἰῶνα, ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου ὑπέστη πολλούς διωγμούς καί δοκιμασίες, μέχρι πού ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου ἀναγκάζεται νά ἐγκαταλείψει τό νησί μαζί μέ τό ποιμνιό του καί μέ τή βοήθεια τοῦ Αὐτοκράτορα Ἰουστινιανοῦ Β' τοῦ Ρινοτιμίτου νά μεταφερθεῖ στήν περιοχή τῆς Κυζίκου κοντά στόν Ἑλλάσποντο, τήν ὁποῖαν

ονόμασαν Ίουστινιανούπολη. Ήπιστρέφοντας μετά στην Κύπρο, όταν σταμάτησαν πιά οι Άραβικές επιδρομές, ο Άρχιεπίσκοπος φέρει από τότε τον τίτλο του Άρχιεπισκόπου Νέας Ίουστινιανής και πάσης Κύπρου.

Ήπί Φραγκοκρατίας αργότερα (12ος - 16ος αιώνας) ή Ήκκλησία της Κύπρου γνωρίζει μεγάλα δεινά. Ήκδιώνονται οι Ήπίσκοποι από τις Ήπισκοπές τους, μειώνονται οι επισκοπές σέ τέσσερις και άλλα πολλά πού στόχο είχαν την αλλαγή του ορθοδόξου φρονήματος του λαού μας. Όμως ή λατινική μανία βρίσκει αντιμετώπιση τον ένθεο ζήλο των Κυπρίων μέ κύριο έκφραστή τους 13 Όμολογητές και Μάρτυρες της Μονής της Καντάρας και του Μαχαίρα.

Τά πράγματα στή συνέχεια και επί Τουρκοκρατίας δέν γίνονται καλύτερα. Ήπιβάλλεται δήμευση των περιουσιών και άβάστακτοι φόροι. Ή Ήκκλησία παντοιοτρόπως στηρίζει τον λαό της στον άγώνα για σωματική, πνευματική και έθνική επιβίωση. Κατά την περίοδο αυτή, παράδειγμα άγιου Άρχιερέως, αυτοθυσίας και πατρικής αγάπης αποτελεί τό σεπτό πρόσωπο του Ήθνομάρτυρα Κυπριανού, ό οποίος προσφέρει ως ό Κύριος τί ζωή του υπέρ του ποιμνίου του, διότι πίστευε ότι «παρά τό γαίμαν των πολλών έν κάλλιον του επισκόπου».

Ή Ήκκλησία και στην περίοδο της Άγγλοκρατίας πού ακολουθεί, στηρίζει και πάλι μέ κάθε τρόπο τον λαό και πρωτοστατεί στην άπελευθέρωσή του.

Μετά την άνεξαρτησία της Κύπρου τό 1960, ή Ήκκλησία μέ επικεφαλής τον Άρχιεπίσκοπο Μακάριο Γ΄ γνώρισε λίγα χρόνια έλευθερίας. Ή έκκλησιαστική κρίση πού ακολούθησε πριν από τό πραξικόπημα και την εισβολή του 1974, τραμάτισε άφάνταστα τό σώμα της Ήκκλησίας και δημιούργησε έριδες και διχόνοια, πράγματα ξένα και άσυμβίβαστα μέ τό πνεύμα του Εύαγγελίου, της αγάπης και της ενότητας.

Μετά τον θάνατο του Άρχιεπισκόπου Μακαρίου εξέλέγη Άρχιεπίσκοπος ό από Πάφου Χρυσόστομος, ό οποίος άγωνίστηκε πολύ για την ειρήνευση και την αναδιοργάνωση της Ήκκλησίας.

Σήμερα μετά από την τιμητική παύση του Άρχιεπισκόπου πρώην Κύπρου κ. Χρυσοστόμου από τή Μείζονα Σύνοδο για λόγους υγείας, καλούμαστε όλοι -κληρός και λαός- σύμφωνα μέ τό Καταστατικό της Ήκκλησίας μας, νά

επιλέξουμε και πάλι τον Άρχιεπίσκοπό μας -τόν πνευματικό μας πατέρα- ό όποιος μέ τον λόγο, τά έργα και τό παράδειγμά του θά άποτελεί για μας πνευματική πυξίδα, στήριγμα και έλπίδα στους πνευματικούς άγώνες και τις άγωνίες μας.

Άς συνετιστούμε, άδελφοί μου, από τά λάθη του παρελθόντος και μέ συνείδηση και φόβο Θεού άς συμβάλουμε όλοι μας στό νά άνατείλουν στον τόπο μας μέρες πνευματικές, μέ την επιλογή του Ήπισκόπου πού ή μέχρι σήμερα παρουσία του στην Ήκκλησία θά μας τό έγγγυάται.

Κάθε εποχή όπως είδαμε είχε και έχει τις δικές της δυσκολίες και ιδιαιτερότητες. Σήμερα ή κοινωνία μας, ή Ήκκλησία μας, τό ταλαιπωρημένο νησί μας ζητά επιτακτικά νά τεθεί στό πηδάλιο της Ήκκλησίας μας ό έμπειρος άνθρωπος πού θά οδηγήσει τό σκάφος της Ήκκλησίας εις λιμένες σωτηρίας και άγιασμού. Δέ μας άπασχολεί άδελφοί μου τό πρόσωπο πού θά επιλεγεί, αλλά τό πνεύμα πού έκφράζει ό κάθε ένας και ποιά είναι ή μέχρι σήμερα παρουσία του στον χώρο της Ήκκλησίας.

Έν πάση περιπτώσει όμως, όλοι μας πρέπει μέ προσευχή έκτενή νά έκζητήσουμε τό έλεος του Θεού και νά είμαστε έτοιμοι νά δεχθούμε τό όποιο θέλημα του Κυρίου σαν γνήσιοι μιμητές του, όταν ό ίδιος ζητούσε νά γίνει τό θέλημα του Πατρός του και όχι τό δικό του.

Σάν επίλογο παραθέτω άπόσπασμα από τί μελέτη του μακαριστού συμπατριώτη μας Άρχιμανδρίτου Παύλου (Βενεδίκτου) Ήγγλεζάκη «Τό μελανοδοχείο του Άρχιεπισκόπου Κυπριανού» στον τόμο «Διά την Ήκκλησίαν της Κύπρου»:

«Τό χρυσάργυρον μελανοδοχείον μέ τά δυό φιαλίδια φαντάζει πλέον ως σύμβολον ολοκλήρου της επί γης ιστορίας της Ήκκλησίας. Ή φαιά μελάνη διαγράφει την Ήκκλησίαν ως έξουσίαν, την έκκλησιαστικήν, αντί έκκλησιολογικήν νοστιροπίαν, τον ύλικόν πλούτον, τους πρίγκιπας επισκόπους. Ή πορφύρα μελάνη αναγράφει την Ήκκλησίαν ως αγιότητα, τον πόθον του Θείου, την αγάπην των γραμμάτων, την αυταπάρνησιν της διακονίας, τό αίμα του μαρτυρίου. Ό ιστορικός (έμεις θά λέγαμε ό κάθε πιστός), όμιλών περί της Ήκκλησίας, θά προτιμήσει την σκιάν ή την πορφύραν, αναλόγως του τί προτίθεται...»

**ΜΝΗΜΗ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΑΡΣΕΝΙΟΥ
ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ Ι.Μ. ΜΑΧΑΙΡΑ +11/9/2004**

Ἄρχιμ. Τύχωνος

Ἦδη ἔχουν περάσει 2 χρόνια ἀπό τὴν αἰφνίδιο ἐκείνη ἡμέρα τῆς 11ης Σεπτεμβρίου τοῦ 2004, πού ὁ μακαριστὸς γέροντας Ἀρσένιος πορεύθηκε, διὰ μέσου τοῦ Ἁθωνοῦ στό Ἅγιο Ὄρος, ὅπου ἐκεῖ ἔλαβε καὶ τὴν πρώτη του μοναχική κουρά, στὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸ πού τόσο ἀγάπησε, λάτρεψε, διηκόνησε καὶ ἔπαθε ὑπὲρ Αὐτοῦ.

Ποτέ μας δέν τὸν ἔχουμε λησμονήσει ἀλλὰ μπορῶ νὰ ὁμολογήσω ὅτι τώρα τὸν σκεφτόμαστε περισσότερο καὶ ἡ παρουσία του ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του εἶναι ἐντονώτερη καὶ διάχυτη στὴ ζωὴ μας. Πολλές φορές ἡ ἀναφορά μας εἶναι σὲ αὐτόν, ὁ νοῦς μας σὲ πολλά γεγονότα καὶ περιστάσεις ἀνάγεται στό σεπτό καὶ ἰλαρὸ πρόσωπό του καὶ στό ἅγιο ποτήριό ἐνωνόμαστε καθεκάστιν Θεία Λειτουργία ἐν Χριστῷ.

Πόσο θὰ θέλαμε ὅλοι, εἰδικά αὐτές τὶς μέρες, νὰ ἦταν μαζί μας. Τό ξέρουμε ὅτι ἀπὸ ἐκεῖ πού εἶναι μᾶς βλέπει καὶ μᾶς νοιάζεται καὶ γνωρίζει καλύτερα τὰ συμβαίοντα. Ὁ γέροντας Ἀρσένιος πάντοτε εἶχε μία ἰδιαίτερη ἔγνοια γιὰ τὰ ἐκκλησιαστικά θέματα καὶ μία ἰδιαίτερη εὐαισθησία γιὰ τὰ τεκταινόμενα στὸν κῶρο τῆς Ἐκκλησίας. Ἴσως γιὰ αὐτὸ καὶ ὁ καλὸς Θεὸς ἐπέτρεψε νὰ μὴν βρίσκεται κοντά μας αὐτές τὶς μέρες σωματικά, γιὰ νὰ μὴ βλέπει τὸν κλυδωνισμό τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐκκλησίας. Βάλλουν ἀπὸ παντοῦ. Στόχος εἶναι ἕνας. Νὰ πλήττονται διάφορα πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἐνοχλεῖ καὶ ἡ παρουσία τους, ὅπως σοφά λέγει ὁ προφήτης εἶναι γι' αὐτοὺς ἕνας ἔλεγχος. Ὅπως ἄλλοτε ἔτσι καὶ τώρα προσπαθοῦν νὰ κτυπήσουν τὸ δένδρο τὸ φέρον καρπούς πολλούς. Τὰ μέσα ἐπικοινωνίας μᾶς βομβαρδίζουν μὲ ξένα ρήματα. Γινόμαστε καθημερινὰ ἀναγνώστες ἄρθρων σὲ ἡμερησίδες ἀπὸ διάφορους ἀνθρώπους καὶ δυστυχῶς πολλές φορές καὶ κληρικῶν ἀλλὰ καὶ θεολόγων πού μὲ τρόπο μὴ ἐκκλησιαστικὸ προσπαθοῦν νὰ πλήξουν οἱ ἴδιοι τὴν Ἐκκλησία καὶ καταφέρονται κατὰ τρόπο ὑβριστικὸ καὶ

ἀχαρακτῆριστο γιὰ ἐπισκόπους.

Ἄνθρωποι ἀγνώστου προελεύσεως μὲ μεθοδεῖες καὶ στημένες παγίδες στοχεύουν κατὰ ἀδελφῶν μας. Ἐφθασε ἡ ἐποχὴ πού μᾶς ἔλεγε ὁ Μέγας Ἀντώνιος καὶ ὁ Πατροκοσμᾶς. Τοὺς ἀνθρώπους πού θὰ θέλουν νὰ ζοῦν ἐν Χριστῷ θὰ τοὺς ὀνομάζουν τρελλοὺς καὶ παράφρονες καὶ οἱ ἄλλοι θὰ εἶναι οἱ ἔξυπνοι καὶ οἱ γνωστικοί.

Ἡ προσευχὴ, αὐτὴ ἡ μητέρα τῶν ἀρετῶν, ὀνομάζεται πλέον ὡς παραφροσύνη. Τό

κομποσκοῖνι καὶ τὰ θαύματα ἐμπαίζονται καὶ θεωροῦνται ὡς ὄργανα καὶ μέσα πού χρησιμοποιοῦν φανατικοὶ ἄνθρωποι καὶ ὅπως τοὺς ἀποκαλοῦν μισαλλόδοξους καὶ σκοταδιστές. Ξέχασαν ὅτι οἱ ἅγιοι τῆς ἐκκλησίας μας καὶ οἱ πατέρες μας διὰ τῶν μέσων αὐτῶν ἔφθασαν στὴ θέωση καὶ στὴν ἐνόραση τοῦ θείου Φωτός. Ἡ εὐλάβεια εἶναι φανατισμός. Τό νὰ εἶσαι μαθητὴς καὶ πιστὸς ἀκόλουθος σὲ ἔμπειρο πνευματικὸ πατέρα καὶ καθοδηγητὴ στὴν πνευματικὴ σου ζωὴ καὶ πορεία, ὅπως αὐτὸ μᾶς παραδόθηκε ἀπὸ τὴ δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου καὶ θὰ

ὀφίσταται μέχρι τὸ τέλος τοῦ κόσμου, ὀνομάζεσαι πλέον ὡς ὀπαδὸς ὡσάν ἡ ἐκκλησία νὰ μετατρέπεται σὲ γήπεδο καὶ χρησιμοποιοῦνται πλέον ὄροι ξένοι πρὸς τὴν παράδοσή μας.

Τό νὰ μὴν λαμβάνεις μισθὸ ἀπὸ τὸ λειτουργημά σου καὶ νὰ ἐπιδίδεσαι σὲ ἔργα εὐποιίας, φιλανθρωπικά, ποιμαντικά καὶ καθαρῶς ἐκκλησιαστικά στιγματίζεσαι ὡς μὴ χαρισματικός, ἐνῶ τὸ νὰ σκορπᾶς λεφτὰ πανταχοῦ εἶναι διοικητικὸ χάρισμα καὶ προσὸν πρὸς ἐκκλησιαστικὴ ἀνέλιξη. Ἡ ἀφιέρωση στὸν Θεὸ καὶ ἡ μοναχικὴ ζωὴ ὀνομάζεται προσηλυτισμός καὶ πλήση ἐγκεφάλου, ἀγνοώντας πλέον τὶς πατερικὲς λέξεις: "κλήσις", "θεῖος ἔρωτας", "τελεῖα ἀγάπη" καὶ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου. Ξεχνοῦν ὅτι ὁ πρῶτος ἡγούμενος - μοναχὸς μὲ συνοδεία- ἦταν ὁ Χριστὸς ὁ ὁποῖος μαζί μὲ τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους καὶ μαθητὲς του ἔκαναν "παγκόσμια πλήση ἐγκεφάλων"! Ξεχνοῦν δυστυχῶς οἱ ἄνθρωποι ὅτι στὴν Ἐκκλησία μας

υπάρχει και η χορεία των όσιων πατέρων και οι εικόνες που προσκυνούμε των αγίων Ἀντωνίου του Μεγάλου, Σάββα του Ἠγιασμένου, Παρασκευῆς τῆς θαυματουργοῦ και τόσων άλλων ἦταν μοναχοί και μάλιστα αὐστηρότατοι και ἀναχωρητές.

Εἰδικρινά εἶναι μακάριος και τρισόλβιος ὁ μακαριστός γέροντας Ἀρσένιος που ἔχει ξεφύγει ἀπ' αὐτή τή ματαιότητα του κόσμου. Εἰδικά αὐτή τήν περίοδο σίγουρα θά στενοχωριόταν και ἡ εὐαίσθητη και αὐθόρμητη ψυχή του δέν θά τά δεχόταν.

Γέροντα Ἀρσένιε, σέ παρακαλῶ νά εὐχεσαι γιά μᾶς ὅλους. Γιά τήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου που ἔν μέσω παραχώδους θαλάσσης πλέει. Γιά τούς ἀδελφούς μας και τόν πιστό λαό τῆς Κύπρου που δέν πτοεῖται και δέν κλονίζεται, γιά αὐτούς που κατηγοροῦν και ἀδικοῦν.

Καλή παραμονή γέροντα ἐν τῷ θρόνῳ του Κυρίου μας και καλή ἀντάμωση. Σίγουρα ἄν ὅλοι συνειδητοποιούσαμε ὅτι υπάρχει και θάνατος ἀσφαλῶς θά γινόμαστε καλύτεροι και θά φροντίζαμε γιά τίς ψυχές μας παρά γιά τήν

καλοπέρασή μας και τή ματαιότητα αὐτοῦ του κόσμου.

Γι' αὐτό και ἡ στάση μας στίς ἐκλογές αὐτές θά εἶναι κρίσις γιά ὅλους. Ὁ καθένας ἄς δεῖ τόν ἑαυτό του και ἄς ἐξετάσει τή συνείδησή του.

Τό κριτήριο εἶναι ἡ πνευματική ζωή και ὁ τρόπος που ὁ καθένας ἀντιλαμβάνεται τή θέση αὐτή και τά μέσα που χρησιμοποιοῦνται εἴτε ἔμμεσα εἴτε ἄμεσα γιά τό σκοπό αὐτό. Αὐτά γράφτηκαν μέ ἀγάπη πρὸς τό σεπτό πρόσωπο του μακαριστοῦ γέροντα Ἀρσένιου και τό ὅτι πάντα ἦταν γιά μᾶς ὁ ἀγαπητός ἀδελφός και τό στήριγμά μας στίς δύσκολες στιγμές. Ἦταν ἐπίσης ὅπως τόν ἀποκάλεσε ὁ πατέρας και γέροντάς μας στόν ἐπικείμεό λόγο του πρὸς αὐτόν "ὁ διαμεμνηκῶς μετ' αὐτοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς του".

Γέροντα Ἀρσένιε, σέ ἀσπάζομαι, σου φιλῶ τό χέρι και αἰτοῦμαι τίς μαρτυρικές σου εὐχές ἵνα ἐν μετανοίᾳ διάγω τό υπόλοιπο τῆς ζωῆς μου. Τήν εὐχή σου.

Ὁ ἀδελφός σου παπα-Τύκων.

ΤΟ ΑΛΗΘΙΝΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΤΟΥ

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι νέα ζωή ἐν Χριστῷ. Στήν Ἐκκλησία δέν υπάρχει θάνατος, δέν υπάρχει κόλασις. Λέει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης: "Ἐάν τις τόν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μή γεύσῃται θανάτου εἰς τόν αἰῶνα" (Ἰωάν. 8, 52). Ὁ Χριστός καταργεῖ τό θάνατο. Ὅποιος μπαίνει στήν Ἐκκλησία, σώζεται, γίνεται αἰώνιος. Μία εἶναι ἡ ζωή, εἶναι ἀτελείωτη συνέχεια, δέν ἔχει τέλος, δέν υπάρχει θάνατος. Ὅποιος ἀκολουθεῖ τίς ἐντολές του Χριστοῦ, δέν πεθαίνει ποτέ. Πεθαίνει κατά τή σάρκα, κατά τά πάθη και ἀξιάνεται νά ζεῖ ἀπ' τήν ἐδῶ ζωή μέσ στόν Παράδεισο, στήν Ἐκκλησία μας, και κατόπιν στήν αἰωνιότητα. Μέ τόν Χριστό ὁ θάνατος γίνεται ἡ γέφυρα, που θά τήν περάσουμε σέ μία στιγμή, γιά νά συνεχίσουμε νά ζοῦμε ἐν τῷ ἀνεσπέρῳ φωτί.

Κι ἐγώ, ἀφότου ἔγινα μοναχός, πίστευσα ὅτι δέν υπάρχει θάνατος. Ἔτσι ἐνιωθα και νιώθω πάντα, ὅτι εἶμαι αἰώνιος και ἀθάνατος. Τί ὥραϊα!

Μέσα στήν Ἐκκλησία, που ἔχει τά μυστήρια που σώζουν, δέν υπάρχει ἀπελπισία. Μπορεῖ νά εἶμαστε πολύ ἀμαρτωλοί. Ἐξομολογοῦμαστε, ὁμως, μᾶς διαβάζει ὁ παπᾶς κι ἔτσι συγχωροῦμαστε και προχωροῦμε πρὸς τήν

ἀθανασία, χωρίς καθόλου ἄγχος, χωρίς καθόλου φόβο.

Ὅταν ἀγαπήσουμε τόν Χριστό, ζοῦμε τή ζωή του Χριστοῦ. Ἄμα αὐτό, μέ τήν χάρι του Θεοῦ, τό κατορθώσουμε, τότε βρισκόμαστε σέ μία ἄλλη κατάσταση, ζοῦμε μία ἄλλη κατάσταση πλευτή. Γιά μᾶς δέν υπάρχει καμία φοβία. Οὔτε θάνατος, οὔτε διάβολος, οὔτε κόλασις. Ὅλ' αὐτά υπάρχουν γιά τούς ἀνθρώπους που εἶναι μακράν του Χριστοῦ, γιά τούς μή χριστιανούς. Γιά μᾶς που εἶμαστε χριστιανοί και κάνομε τό θέλημά Του, ἐκεῖ, ὅπως τό λέει, δέν υπάρχουν αὐτά τά πράγματα. Ὑπάρχουν δηλαδή, ἀλλ' ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀποκτείνει τόν παλαιό ἄνθρωπο "σύν τοῖς παθήμασι και ταῖς ἐπιθυμίαις" (Γαλ. 5, 24), δέν δίδει σημασία στόν διάβολο, οὔτε και στό κακό. Δέν τόν ἀπασχολεῖ. Ἐκεῖνο που τόν ἀπασχολεῖ εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ λατρεία στόν Χριστό και στόν συνάνθρωπό του. Ἄμα φθάσουμε στό βαθμό νά αισθανόμαστε τή χαρά, τήν ἀγάπη, τή λατρεία του Θεοῦ χωρίς καμία φοβία, φθάνομε νά λέμε: "Ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ ἐν ἐμοί Χριστός" (Γαλ. 2, 20). Κανείς δέν μᾶς ἐμποδίζει νά μποῦμε μέσα στό μυστήριο.

Μέ τή λατρεία του Θεοῦ ζεῖς στόν Παράδεισο.

“Αμα γνωρίσεις καί αγαπήσεις τόν Χριστό, ζεις στόν Παράδεισο. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ Παράδεισος. Ὁ Παράδεισος ἀρχίζει ἀπό δῶ. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ ἐπί γῆς Παράδεισος, ὁμοίωτος μέ τόν ἐν οὐρανοῖς. Ὁ Παράδεισος, πού εἶναι στόν οὐρανό, ὁ ἴδιος εἶναι κι ἐδῶ στή γῆ. Ἐκεῖ ὅλες οἱ ψυχές εἶναι ἓνα, ὅπως ἡ Ἁγία Τριάδα εἶναι τρία πρόσωπα, ἀλλά εἶναι ἐνωμένα κι ἀποτελοῦν ἓνα.

Κύριο μέλημά μας εἶναι νά ἀφοσιωθοῦμε στόν Χριστό, νά ἐνωθοῦμε μέ τήν Ἐκκλησία. Ἄν μποῦμε στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, μπαίνομε στήν Ἐκκλησία. Ἄν δέν μποῦμε στήν Ἐκκλησία, ἄν δέν γίνομε ἓνα μέ τήν ἐδῶ, τήν ἐπίγεια Ἐκκλησία, ὑπάρχει φόβος νά χάσομε καί τήν ἐπουράνια. Κι ὅταν λέμε ἐπουράνια, μή νομίζομε ὅτι θά βροῦμε στήν ἄλλη ζωή κήπους μέ λουλούδια, βουνά καί νερά καί πουλιά. Δέν ἔχει ἐκεῖ τίς ἐπίγειες ὁμορφιές· εἶναι κάτι ἄλλο, κάτι πολύ ὑψηλό. Ἀλλά γιά νά πᾶμε στό κάτι ἄλλο, πρέπει νά περάσομε ἀπ’αὐτά, ἀπ’ τίς γήινες εἰκόνες κι ὁμορφιές.

“Ὅποιος ζεῖ τόν Χριστό, γίνεται ἓνα μαζί Του, μέ τήν Ἐκκλησία Του. Ζεῖ μία τρέλα! Ἡ ζωή αὐτή εἶναι διαφορετική ἀπ’τή ζωή τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Εἶναι χαρά, εἶναι φῶς, εἶναι ἀγαλλίαση, εἶναι ἀνάταση. Αὐτή εἶναι ἡ ζωή τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ζωή τοῦ Εὐαγγελίου, ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. “Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντός ἡμῶν ἐστίν” (Λουκ. 17, 21). Ἐρχεται μέσα μας ὁ Χριστός κι ἐμεῖς εἶμαστε μέσα Του. Καί συμβαίνει ὅπως μ’ ἓνα κομμάτι σίδηρο πού τοποθετημένο μέσ στή φωτιά γίνεται φωτιά καί φῶς· ἐξῶ ἀπ’τή φωτιά, πάλι σίδηρος σκοτεινός, σκοτάδι.

Στήν Ἐκκλησία γίνεται ἡ θεία συνουσία, γινόμαστε ἐνθεοί. Ὅταν εἶμαστε μέ τόν Χριστό, εἶμαστε μέσα στό φῶς· κι ὅταν ζοῦμε μέσα στό φῶς, ἐκεῖ δέν ὑπάρχει σκότος. Τό φῶς, ὅμως, δέν εἶναι παντοτινό· ἐξαρτᾶται ἀπό μᾶς. Συμβαίνει ὅπως μέ τό σίδηρο, πού ἐξῶ ἀπ’τή

φωτιά γίνεται σκοτεινό. Σκότος καί φῶς δέν συμβιβάζονται. Ποτέ δέν μπορεῖ νά ἔχομε σκοτάδι καί φῶς συγχρόνως. Ἡ φῶς ἢ σκότος. Ὅταν ἀνάψεις τό φῶς, πάει τό σκότος.

Γιά νά διατηρήσομε τήν ἐνότητά μας, θά πρέπει νά κάνομε ὑπακοή στήν Ἐκκλησία, στούς ἐπισκόπους τῆς. Ὑπακούοντας στήν Ἐκκλησία, ὑπακούομε στόν ἴδιο τόν Χριστό. Ὁ Χριστός θέλει νά γίνομε μία ποίμνη μ’ ἓναν ποιμένα.

Νά πονᾶμε γιά τήν Ἐκκλησία. Νά τήν ἀγαπᾶμε πολύ. Νά μή δεχομασθε νά κατακρίνουν τούς ἀντιπροσώπους τῆς. Στό Ἅγιον Ὅρος τό πνεῦμα πού ἔμαθα ἦταν ὀρθόδοξο, βαθύ, ἅγιο, σιωπηλό, χωρίς ἔριδες, χωρίς καυγάδες καί χωρίς κατακρίσεις. Νά μήν πιστεύομε τούς ἱεροκατηγόρους. Καί μέ τά μάτια μας νά δοῦμε κάτι ἀρνητικό νά γίνεται ἀπό κάποιον ἱερωμένο, νά μήν τό πιστεύομε, οὔτε νά τό σκεπτόμαστε, οὔτε νά τό μεταφέρομε. Τό ἴδιο ἰσχύει καί γιά τά λαϊκά μέλη τῆς Ἐκκλησίας καί γιά κάθε ἄνθρωπο. Ὅλοι εἶμαστε Ἐκκλησία. Ὅσοι κατηγοροῦν τήν Ἐκκλησία γιά τά λάθη τῶν ἐκπροσώπων τῆς, μέ σκοπό δῆθεν νά βοηθήσουν γιά τή διόρθωση, κάνουν μεγάλο λάθος. Αὐτοί δέν ἀγαποῦν τήν Ἐκκλησία. Οὔτε, βέβαια, τόν Χριστό. Τότε ἀγαπᾶμε τήν Ἐκκλησία, ὅταν μέ τήν προσευχή μας ἀγκαλιάζομε κάθε μέλος τῆς καί κάνομε τό πᾶν, ὅπως Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος “λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπεῖλει” (Α΄ Πέτρ. 2, 23).

Νά προσέχομε καί τό τυπικό μέρος. Νά ζοῦμε τά μυστήρια, ἰδιαίτερα τό μυστήριο τῆς Θείας Κοινωνίας. Σ’ αὐτά βρίσκεται ἡ Ὁρθοδοξία. Προσφέρεται ὁ Χριστός στήν Ἐκκλησία μέ τά μυστήρια καί κυρίως μέ τή Θεία Κοινωνία. Νά σᾶς πῶ γιά μιᾶ ἐπίσκεψη τοῦ Θεοῦ σ’ ἐμένανε τόν ταπεινό, γιά νά δεῖτε τήν χάρι τῶν μυστηρίων.

Ἀπό καιρό εἶχα βγάλει στήν πλάτη μου ἓνα σπυράκι, τό ὁποῖο μέ πονοῦσε πάρα πολύ. Ἦταν

πολύ μικρό, σαν μία κεφαλή καρφίτσας. Ο πόνος άπλωνόταν σε μεγάλη περιφέρεια της άριστερης πλευράς της πλάτης. Ήταν άφορτος. Στο κελλί μου στο Μήλεσι είχαμε κάνει εϋκέλαιο. Έτσι όπως πονούσα, μου σταυρώσανε τό σπυράκι με εϋκέλαιο κι άμέσως έσβησε ό πόνος. Καί τόσο πολύ είχα εϋχαριστηθεί με τήν έπίσκεψη αυτή του Θεού, ώστε, όποιος έρχότανε, του έλεγα:

- Πάρε άπ' αυτό τό εϋκέλαιο. Ό,τι πόνο έχεις, άπ' αυτό νά βάζεις.

Συγγνώμη πού τό λέγω, αλλά είναι προς δόξαν Θεού.

Τήν Πεντηκοστή έξεχύθη ή χάρις του Θεού όχι μόνο στους άποστόλους αλλά και σ' όλο τόν κόσμο πού βρισκόταν γύρω τους.

Έπηρεάσε πιστούς και άπίστους. Πώς τό λένε οί Πρόφειες; "Και έν τω συμπληρωθή τήν ήμέραν της Πεντηκοστής ήσαν άπαντες όμοθυμαδόν επί τό αυτό και έγένετο άφνω εκ του ουρανού ήχος ωςπερ φερομένης πνοής βιαίας... και επλήσθησαν άπαντες Πνεύματος Άγίου και ήρξαντο λαλείν έτέραις γλώσσαις, καθώς τό Πνεύμα έδίδου αυτοίς αποφθέγγεσθαι...συνήλθε τό πλήθος και συνεχύθη, ότι ήκουον εις έκαστος τή ιδία διαλέκτῳ λαλούντων αυτών". (Πράξ. 2, 1-6).

Στήν Πεντηκοστή, οί άνθρωποι βρέθηκαν ξαφνικά σε μία τέτοια κατάσταση θεώσεως, πού τά χάσανε. Έτσι, όταν ή θεία χάρις τους επεσκίαζε, τους έτρέλαινε όλους-με τήν καλή έννοια- τους ένθουσίαζε. Αυτό μου έχει κάνει μεγάλη έντύπωση. Ήτανε αυτό πού λέγω εγώ

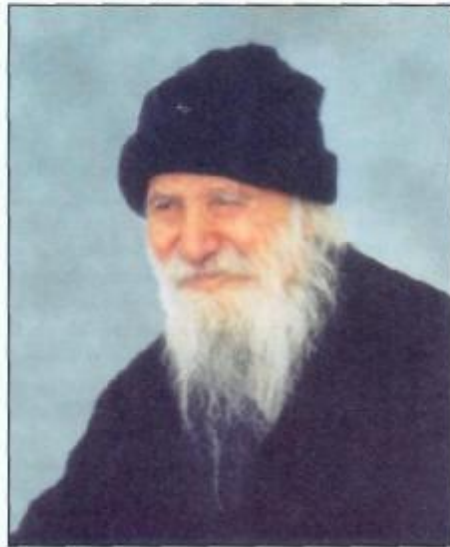
καμιά φορά "κατάστασις". Ένθουσιασμός ήταν. Κατάσταση τρέλας πνευματικής.

"Κλώντες τε και' οίκον άρτον, μετελάμβανον τροφής έν αγαλλιάσει και άφελότητι καρδίας, αινούντες τόν Θεόν και έχοντες χάριν προς όλον τόν λαόν. Ό δέ Κύριος προσειθεί τους σωζομένους καθ' ήμέραν τῇ Έκκλησία" (Πράξ. 2, 46-47).

Η "κλάσις του άρτου" ήταν ή Θεία Κοινωνία. Και συνεχώς αυξάνονταν οί σωζόμενοι, έφόσον έβλεπαν όλους τους χριστιανούς νά είναι "έν αγαλλιάσει και άφελότητι καρδίας αινούντες τόν Θεόν". Τό "έν αγαλλιάσει και άφελότητι" είναι όμοιο μ' εκείνο τό "έγένετο δέ πάση ψυχῇ φόβος". Αυτό είναι ένθουσιασμός κι αυτό πάλι τρέλα. Εγώ όταν τό ζω αυτό, τό αισθάνομαι και κλαίω. Πηγαίνω στό γεγονός, ζω τό γεγονός, τό αισθάνομαι κι ένθουσιάζομαι και κλαίω. Αυτό είναι θεία χάρις. Αυτό είναι και ή αγάπη προς τόν Χριστό.

Αυτό πού ζούσαν οί Άπόστολοι μεταξύ τους κι αισθανόντιουσαν όλπ αυτή τή χαρά, στή συνέχεια έγινε με όλους κάτω από τό υπέρωον. Δηλαδή αγαπιόντουσαν, καιρόταν ό ένας τόν άλλον, ό ένας με τόν άλλον είχαν ένωθεί. Άκτινοβολεί αυτό τό βίωμα και τό ζουνε κι άλλοι.

"Του δέ πλήθους των πιστευσάντων ήν ή καρδία και ή ψυχή μία, και ουδέ εις τι των υπάρχουντων αυτω έλεγεν ιδιον είναι, άλλ' ήν αυτοίς άπαντα κοινά" (Πράξ. 4, 32). Οί Πρόφειες όμιλούν για κοινοβιακή ζωή. Έδω είναι τό μυστήριο του Χριστού. Είναι ή Έκκλησία. Τά πιο καλά λόγια για τήν πρώτη Έκκλησία έδω υπάρχουν.

ΝΕΑ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

Ο Πατήρ Χρήςτος Γιάγκου γεννήθηκε στις 16/2/1970 στή Λεμεσό. Μετά τό σχολείο εργάστηκε ως ιδιωτικός υπάλληλος. Κατάγεται από πολύτεκνη εϋλαβή οικογένεια και έχει άδελφή ή οποία είναι μοναχή στην ιερά μονή Όσίου Έφραίμ του Σύρου στήν Κατερίνη. Χειροτονήθηκε διάκονος στις 31/8/2006 στον ιερό ναό Άγίας Ζώνης Λεμεσού. Είναι νυμφευμένος και σήμερα διακονεί στον ιερό ναό Παναγίας Τριμίκλινης.

ΕΚΔΗΜΙΑ ΙΕΡΕΩΣ

Ο μακαριστός π. Άνδρέας Πέτρου κοιμήθηκε τήν 1/8/2006. Ο εκλιπών γεννήθηκε στις 3/11/1930 στον Άγιο Άμβρόσιο Λεμεσού και ήταν έγγαμος ιερέας. Τό 1959 χειροτονήθηκε διάκονος από τόν τότε Μητροπολίτη Κίτιου κ. Άνθιμο και τό 1962 πρεσβύτερος από τόν τότε Χωρεπίσκοπο Άμαθούντος κ. Καλλίνικο. Ο π. Άνδρέας υπήρξε εφημέριος στον ι.ν. Άγιος Τριάδος, στήν κοινότητα Κολοσσίου, στο Κάτω Πολεμίδα και στον ι.ν. Άγίου Ιωάννου του Έλεήμονος και άλλου. Δυστυχώς, μετά από ασθένεια αναγκάστηκε νά άφουρατείσει πρόωρα. Διακρινόταν για τήν εϋλαβεία του. Χαρακτηριστικό δέ είναι τό σημείωμα πού έστειλε στον Μητροπολίτη μας πριν κοιμηθεί: "Τά σέβη μου Πανιερότατε, Σας παρακαλώ πολύ, νά έλθετε στο Νοσοκομειον νά μου διαβάσετε τήν συγκορητικόν εύχην διότι νομίζω πλησίαζε τό τέλος μου. Εϋχαριστώ πολύ..."

ΑΓΙΟΥ ΣΙΛΟΥΑΝΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΪΤΟΥ "ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΙΜΕΝΕΣ"

Μετά τήν Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου οἱ Ἀπόστολοι ἐπέστρεψαν στήν Ἱερουσαλήμ μέ μεγάλη χαρά, ὅπως λέει τό Εὐαγγέλιο. Ὁ Κύριος γνωρίζει ποιὰ καρὰ τοὺς ἔδωσε, καί οἱ ψυχές τους ζοῦσαν αὐτήν τή χαρά.

Ἡ πρώτη τους χαρά ἦταν ὅτι γνώρισαν τόν ἀληθινό Κύριο Ἰησοῦ Χριστό.

Δεύτερη χαρά ὅτι Τόν ἀγάπησαν.

Τρίτη ὅτι γνώρισαν τήν αἰώνια, οὐράνια ζωή.

Καί τέταρτη χαρά ὅτι ποθοῦσαν ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου, ὅπως ἡ δική τους.

Καί τέλος καίρονταν, γιατί γνώρισαν τό Ἅγιο Πνεῦμα καί εἶδαν πῶς ἐνεργεῖ Αὐτό μέσα τους.

Οἱ Ἀπόστολοι περιόδευαν τή γῆ καί κήρυτταν στό λαό τό λόγο γιά τόν Κύριο καί τή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν· οἱ ψυχές τους, ὅμως ποθοῦσαν καί διπλοῦσαν νά δοῦν τόν ἀγαπημένο Κύριο, καί γι' αὐτό δέν φοβοῦνταν τό θάνατο, ἀλλά τόν συναντοῦσαν μέ χαρά· καί ἂν ἤθελαν νά ζοῦν στή γῆ, ἦταν μόνο γιά χάρη τοῦ λαοῦ, πού τόν ἀγαποῦσαν.

Οἱ Ἀπόστολοι ἀγαποῦσαν τόν Κύριο καί γι' αὐτό δέν φοβοῦνταν κανένα πάθημα. Ἀγαποῦσαν τόν Κύριο, ἀγαποῦσαν καί τό λαό, καί ἡ ἀγάπη αὐτή ἔδιωχνε κάθε φόβο ἀπό μέσα τους. Δέν φοβοῦνταν οὔτε μαρτύριο οὔτε θάνατο, γι' αὐτό καί ὁ Κύριος τοὺς ἀπέστειλε στόν κόσμο νά φωτίσουν τοὺς ἀνθρώπους.

Καί ὡς τώρα ὑπάρχουν μοναχοί πού δοκιμάζουν τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί τήν ἐπιδίδουν νύχτα καί ἡμέρα, καί αὐτοί βοηθοῦν τόν κόσμο μέ τήν προσευχή καί τά συγγράμματά τους. Αὐτή, ὅμως, ἡ μέριμνα ἀνήκει κυρίως στούς ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας, στούς ὁποίους δόθηκε τόσο μεγάλη χάρη, ὥστε ὅλος ὁ κόσμος θά ξαφνιαζόταν, ἂν μπορούσαν οἱ ἀνθρώποι νά δοῦν τό μεγαλεῖο αὐτῆς τῆς χάριτος. Ὁ Κύριος, ὅμως, τήν ἔκρυψε, γιά νά μὴν ὑπερηφανεύονται οἱ λειτουργοί Του, ἀλλά νά σώζονται μέ τήν ταπεινώση.

Ὁ Κύριος καλεῖ τοὺς ἐπισκόπους νά ποιμάνουν τό ποίμνιό Του καί τοὺς δίνει δωρεάν τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τό Ἅγιο Πνεῦμα ὅπως λέει ἡ Γραφή, τοποθέτησε ἐπισκόπους στήν Ἐκκλησία, καί αὐτοί ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἔχουν τήν ἐξουσία τοῦ δεσμεῖν καί λύειν ἁμαρτίες. Καί ἐμεῖς εἴμαστε τά πρόβατα τοῦ Κυρίου, πού Αὐτός τὰ ἀγάπησε μέχρι τέλους, καί μᾶς ἔδωσε ἁγίους ποιμένες.

Αὐτοί, ὡς διάδοχοι τῶν Ἀποστόλων καί κατά τή χάρη πού τοὺς δόθηκε, μᾶς ὀδηγοῦν σιόν Χριστό. Αὐτοί μᾶς διδάσκουν τή μετάνοια· αὐτοί μᾶς διδάσκουν νά τηροῦμε τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου. Αὐτοί κηρύττουν σέ μᾶς τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, γιά νά γνωρίσουμε τόν Κύριο. Αὐτοί μᾶς κατευθύνουν νά ἀνεβούμε στό ὕψος τοῦ ταπεινοῦ πνεύματος τοῦ Χριστοῦ. Αὐτοί συγκεντρώνουν στήν αὐλή τῆς Ἐκκλησίας τά θλιμμένα καί σκορπισμένα πρόβατα τοῦ Χριστοῦ, γιά νά βροῦν οἱ ψυχές τους ἀνάπαυση ἐν τῷ Θεῷ.

Αὐτοί προσεύχονται γιά μᾶς σιόν Κύριο, γιά νά σωθοῦμε ὅλοι μας. Μποροῦν ὡς φίλοι τοῦ Χριστοῦ νά ἐξευμενίσουν τόν Κύριο, ζητώντας γιά τοὺς ζωντανούς τήν ταπεινώση καί τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γιά τοὺς νεκρούς τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν, καί γιά τήν Ἐκκλησία τήν εἰρήνη καί τήν ἐλευθερία.

Αὐτοί γνώρισαν τόν Κύριο μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα καί, ὅπως καί οἱ ἄγγελοι, βλέπουν νοερώς τόν Θεό. Αὐτοί ἔχουν τή δύναμη νά ἀποσπᾶσουν καί τόν δικό μας νοῦ ἀπό τή γῆ καί νά τόν προσπλώσουν σιόν Κύριο.

Αὐτοί βλέπουν, ὅταν βλέπουν ὅτι ἐμεῖς προσβάλλουμε τόν Θεό κι ἔτσι παρεμποδίζουμε τό Ἅγιο Πνεῦμα νά κατοικήσει μέσα μας. Αὐτούς βαρύνουν οἱ θλίψεις ὅλης τῆς γῆς καί οἱ ψυχές τους ἔλκονται ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καί αὐτοί προσεύχονται ἀδιάλειπτα, γιά νά

βρούμε παρηγοριά στις θλίψεις μας και να έρθει ειρήνη σε όλο τον κόσμο.

Γιά τήν ταπεινώσή τους και τήν αγάπη τους γιά τό λαό, τούς αγαπά ὁ Κύριος. Ὑπομένουν μεγάλους κόπους καί ἀθλήση, καί γι' αὐτό ἀποκοτῶν τόν πλοῦτο τῆς συνέσεως τῶν Ἁγίων, τῶν ὁποίων μιμοῦνται τό βίο.

Ὁ Κύριος μᾶς ἀγάπησε τόσο, ὥστε ἔπαθε γιά μᾶς στό σταυρό. Καί τά πάθη Του ἦταν τόσο μεγάλα, πού δέν μπορούμε νά τά ἐννοήσουμε, γιὰ ἀγαποῦμε λίγο τόν Κύριο. Τό ἴδιο πάσχουν καί οἱ πνευματικοί μας ποιμένες γιά μᾶς, ἔστω καί ἂν ἔμεϊς δέν ἀντιλαμβανόμαστε τίς περισσότερες φορές τίς στενοχώριες τους. Καί ὅσο μεγαλύτερη εἶναι ἡ αγάπη τοῦ ποιμένα, τόσο μεγαλύτερη εἶναι καί ἡ θλίψη Του. Καί ἔμεϊς, τά πρόβατα, ὀφείλουμε νά τό καταλαβαῖνουμε αὐτό καί νά ἀγαποῦμε καί νά τιμοῦμε τούς ποιμένες μας.

Ἄς παραμείνουμε, ἀδελφοί, ὑπάκουοι στούς ποιμένες μας, καί τότε θά ἔρθει γενική ειρήνη, καί ὁ Κύριος μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα θά μείνει μαζί μέ ὅλους μας.

Μεγάλο πρόσωπο εἶναι ὁ ἱερέας, ὁ λειτουργός τοῦ ἁγίου Θυσιαστηρίου τοῦ Θεοῦ. Ὅποιος τόν προσβάλλει, προσβάλλει τό Ἅγιο Πνεῦμα πού ζεῖ σέ αὐτόν.

Καί τί νά ποῦμε γιά τόν ἐπίσκοπο; Στούς ἐπισκόπους δόθηκε ἡ μεγάλη χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· αὐτοί τοποθετήθηκαν ἐπάνω ἀπ' ὅλους καί ἀνεβαίνουν σάν ἀετοί στή ὕψη, καί ἀπό ἐκεῖ ἀπενίζουν τό ἀτελείωτο διάστημα καί ποιμαίνουν μέ θεολογική γνώση τήν ποιμνη τοῦ Χριστοῦ.

Τό Ἅγιο Πνεῦμα, ὅπως εἶπαμε, τοποθέτησε ἐπισκόπους στήν Ἐκκλησία, γιά νά ποιμαίνουν τό ποῖμνιο τοῦ Κυρίου. Καί ἂν τό θυμοῦνταν αὐτό οἱ ἄνθρωποι, θ' ἀγαποῦσαν μέ μεγάλη αγάπη τούς ποιμένες καί ἡ ψυχή τους θά χαίρονταν καί μέ τήν ἐμφάνιση ἑνός μόνο ποιμένα. Ὅποιος ἔχει μέσα του τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, αὐτός γνωρίζει γιά τί πράγμα μιλῶ.

Ἐνας ταπεινός καί πρῶς ἄνθρωπος περπατοῦσε μέ τή γυναῖκα του καί τά τρία παιδιά του. Στό δρόμο τους συνάντησαν ἕναν ἀρχιερέα πού περνοῦσε ἐπάνω στήν ἄμαξά του, καί ὅταν ὁ χωρικός μέ εὐλάβεια ὑποκλίθηκε πρῶς αὐτόν, τότε εἶδε τόν ἀρχιερέα πού τόν εὐλογοῦσε νά περιβάλλεται ἀπό τό πῦρ τῆς χάριτος.

Θά ρωτήσῃ, ὁμως, κάποιος: "Ἄφου τό Ἅγιο Πνεῦμα τοποθέτησε τούς ἐπισκόπους καί τούς καθοδηγεῖ, γιὰτί λοιπόν δέν ἔχουμε ειρήνη καί δέν προοδεύουμε;"

Διότι δέν ἀντιλαμβανόμαστε σωστά τήν ἐξουσία πού ἐγκατέστησε ὁ Θεός, καί γι' αὐτό γινόμαστε ἀνυπάκουοι. Ἄν, ὁμως, παραδινόμασταν στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τότε γρήγορα θά προοδεύαμε, γιὰτί ὁ Κύριος ἀγαπά τήν ταπεινή, ὑπάκουη ψυχή καί τήν χειραγωγεῖ ὁ ἴδιος, ἐνῶ περιμένει τήν ἀνυπάκουη μέ ὑπομονή καί ἔλεος, ὥσπου νά

διορθωθεῖ. Ὁ Κύριος διδάσκει σοφά τήν ψυχή μέ τή χάρη Του, σάν καλός δάσκαλος ἢ κατὰ σάρκα πατέρας. Ἀλλά καί ὁ πατέρας σφάλλει καμιά φορά, ἐνῶ ὁ Κύριος εἶναι πάντοτε ἀληθινός. Καί ὁ δάσκαλος δέν γνωρίζει τά πάντα, ἐνῶ ὁ Κύριος εἶναι Παντογνώστης.

Ὅλες οἱ συμφορές ἔρχονται σέ μᾶς, γιὰτί δέν ρωτᾶμε τούς πνευματικούς πατέρες πού εἶναι ταγμένοι νά μᾶς καθοδηγοῦν καί στούς ἱεράρχες καί πνευματικούς, γιὰτί δέν ρωτοῦν τόν Κύριο πῶς πρέπει νά ἐνεργήσουν. Ἄν ὁ Ἀδάμ ρωτοῦσε τόν Κύριο, ὅταν ἡ Εὐα τοῦ ἔδωσε νά γευθεῖ τόν καρπό, τότε ὁ Κύριος θά τόν φώτιζε καί ὁ Ἀδάμ δέν θ' ἁμάρτανε. Θά τό πῶ καί γιά τόν ἑαυτό μου: Ὅλα τά ἁμαρτήματά μου καί τά λάθη μου ἔγιναν, γιὰτί τήν ὥρα τοῦ πειρασμοῦ καί τῆς ἀνάγκης δέν ἐπικαλέστηκα τόν Κύριο. Τώρα, ὁμως, ἔμαθα νά ἱκετεύω τήν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ, καί ὁ Κύριος μέ τίς εὐχές τοῦ πνευματικοῦ μέ φυλάγει.

Τό ἴδιο καί οἱ ἀρχιερεῖς, ἂν καί ἔχουν τό δῶρο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὁμως δέν ἐννοοῦν σωστά τά πάντα, καί γι' αὐτό ὀφείλουν τήν ὥρα τῆς ἀνάγκης νά ζητοῦν φώτιση ἀπό τόν Κύριο. Αὐτοί, ὁμως, ἀκολουθοῦν τή δική τους γνώμη, κι ἔτσι προσβάλλουν τήν εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ καί σκορπίζουν σύγχυση. Ὁ ὁσιος Σεραφεῖμ τοῦ Σάροφ ἔλεγε ὅτι, ὅταν μιλοῦσε "ἀπό τό νοῦ του" συνέβαιναν σφάλματα. Καί τά σφάλματα μπορεῖ νά εἶναι ἀσήμαντα, μπορεῖ, ὁμως, νά εἶναι καί σοβαρά. Ἐτσι ὅλοι μας πρέπει νά μάθουμε τό δρόμο πού ὀδηγεῖ στήν ἐπίγνωση τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ. Ἄν, ὁμως, δέν κοπιᾶσουμε, γιά νά τό μάθουμε αὐτό, δέν θά γνωρίσουμε ποτέ αὐτόν τό δρόμο.

Ὁ Κύριος εἶπε: "Ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως καί ἐξελοῦμαι σε καί δοξάσεις με". Ὁ Κύριος φωτίζει μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα τόν ἄνθρωπο, καί χωρίς τό Ἅγιο Πνεῦμα κανεῖς δέν μπορεῖ νά καταλάβει σωστά τίποτε. Πρῖν ἀπό τήν ἔλευση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί οἱ Ἀπόστολοι οὔτε ἰσχυροί οὔτε σοφοί ἦταν, καί γι' αὐτό ὁ Κύριος τούς ἔλεγε: "Ἔως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν;"

Ὁ Κύριος ἔδωσε στήν Ἁγία Ἐκκλησία ποιμένες, καί αὐτοί διακονοῦν κατὰ τό ὑπόδειγμα τοῦ Χριστοῦ καί μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα ἔχουν τήν ἐξουσία νά συγχωροῦν τίς ἁμαρτίες.

Ἐσύ ἴσως σκέφτεσαι. Πῶς μπορεῖ ὁ τάδε ἐπίσκοπος ἢ πνευματικός ἢ ἱερέας νά ἔχει Ἅγιο Πνεῦμα, ἀφού τοῦ ἀρέσει νά τρώει, καί ἔχει καί ἄλλες ἀδυναμίες; Ἐγώ ὁμως θά σοῦ πῶ: Αὐτό εἶναι δυνατόν, ἂν αὐτός δέν δέχεται τούς κακοῦς λογισμούς. Ἐτσι, καί ἂν ἔχει κάποιο ἐλάττωμα, αὐτό δέν παρεμποδίζει τή χάρη νά ζεῖ στήν ψυχή του, ὅπως τό πράσινο δέντρο, καί ἂν ἔχει μερικά ξερά κλαδιά, αὐτό δέν τό ἐμποδίζει νά καρποφορεῖ· ἢ, ὅπως τά ζιζάνια πού δέν ἐμποδίζουν νά βλαστάνει τό σιτάρι.

Ο ΓΕΡΩΝ ΕΛΠΙΔΙΟΣ Ο ΚΥΠΡΙΟΣ (ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ ΝΕΟΣΚΗΤΙΩΤΗΣ)

Μητροπολίτου Λεμεσού κ. Ἀθανασίου

Ὁ Θεός μέ ἀξίωσε νά τόν γνωρίσω, ὅταν ἤμαστε στή Νέα Σκήτη καί μπορῶ νά βεβαιώσω ὅτι στό Ἅγιο Ὄρος κατέλιπε φήμη ἁγίου ἀνδρός.

Ὁ Γέρων Ἐλπίδιος ἦταν δίδυμος ἀδελφός τοῦ ἱερομάρτυρος ἀρχιμανδρίτου Φιλούμενου, Ἡγούμενου τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ, ὁ ὁποῖος δολοφονήθηκε στό Ἱεροσόλυμα καί μέ τόν ὁποῖο εἶχε ἐξαιρετική ὁμοιότητα στή μορφή.

Ὅταν ἦταν μικρά παιδιά τά δυό ἀδέλφια, διάβασαν τό βίο τοῦ Ἁγίου

Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου, ἐπηρεάστηκαν πάρα πολύ κι ἀποφάσισαν νά φύγουν κρυφά ἀπό τούς γονεῖς τους καί νά πᾶνε στήν ἱερά Μονή Σταυροβουνίου, σέ ἡλικία δεκατεσσάρων ἐτῶν.

Ἡ Μονή Σταυροβουνίου -καί τότε ὅπως καί τώρα- διακρινόταν γιά τήν πνευματική τῆς ζωῆ καί τήν ἀσκητική παράδοση, τήν ὁποία εἶχε παραλάβει ἀπό τό Ἅγιο Ὄρος. Ἐκεῖ τά δυό ἀδέλφια, ἀφοῦ στό μεταξύ ἐξασφάλισαν καί τή συγκατάθεση τῶν γονιῶν τους, πῆραν τά πρῶτα μαθήματα τῆς μοναχικῆς ζωῆς, κοντά στοὺς ἁγίους πατέρες, πού ζοῦσαν τότε στό Σταυροβούνι καί, ἰδιαίτερα, κοντά σιόν ἁγιότατο Γέροντα Κυπριανό,

ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε μία πολύ μεγάλη μορφή τῆς Ὀρθοδοξίας τοῦ αἰῶνα μας.

Μετά ἀπό ἕξι περίπου χρόνια, ὁ Ἐλπίδιος κι ὁ Φιλούμενος παρουσίασαν προβλήματα ὑγείας, λόγω τοῦ αὐστηροῦ περιβάλλοντος τῆς Μονῆς κι ἀποφάσισαν νά πᾶνε στό Ἱεροσόλυμα, ὅπου θά μπορούσαν νά συνεχίσουν τό μοναχικό τους βίο σ' ἓνα ἡπιότερο περιβάλλον, ἀλλά καί νά πάρουν κάποια μὀρφωση.

Στά Ἱεροσόλυμα τέλειωσαν τό γυμνάσιο καί τό λύκειο. Τό 1937, ὁ πατήρ Ἐλπίδιος χειροτονήθηκε διάκονος στό ναό τῆς Ἀναστάσεως, ὅπου παρέμεινε γιά δέκα περίπου

χρόνια, ἔχοντας λάβει στό μεταξύ καί τήν ἱεροσύνη.

Στή συνέχεια τά δυό ἀδέλφια χωρίζονται καί ὁ μέν πατήρ Φιλούμενος μένει στό Ἱεροσόλυμα, ἐνῶ ὁ πατήρ Ἐλπίδιος πηγαίνει στό Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας. Παίρνει διορισμό στή Μοζαμβίκη καί κατόπιν πηγαίνει στήν ἑλληνική πρωτεύουσα, ὅπου σπουδάζει στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Τό 1959, πηγαίνει στό Λονδίνο καί παρακολουθεῖ στό ἐκεῖ Βασιλικό Κολλέγιο μαθήματα

Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας καί Ἑρμηνείας τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Ἀκολούθως πηγαίνει στήν Ὀδησσό ὡς Ἐξάρχος τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας. Τότε ἦταν πάρα πολύ δύσκολα τά πράγματα στή Ρωσία μέ τούς διωγμούς κατὰ τῶν χριστιανῶν ἀπό τό κομμουνιστικό καθεστῶς. Ὁ πατήρ Ἐλπίδιος παρέμεινε ἐκεῖ μέ μεγάλη αὐτοθυσία καί γενναιοῖπτα, στήριζε τούς χριστιανούς κι ἔγινε πόλος ἔλξης γι' αὐτούς.

Μετά τήν Ὀδησσό τόν βρίσκουμε ὡς ἱεροκέρυκα στή Μητρόπολη Πάφου. Κατόπιν γίνεται Ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς Μονῆς Μακαιρᾶ. Μετά ἀπό λίγα χρόνια πάει πίσω στήν Ἀθήνα, τελειώνει τή Νομική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐνῶ

παράλληλα εἶναι ἐφημέριος στό Νοσοκομεῖο τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Σέ ἡλικία ἐξήντα - ἐξήντα δυό ἐτῶν κατορθώνει ἐπιτέλους νά πραγματοποιήσει τήν ἐπιθυμία, πού εἶχε σ' ὅλη του τή ζωή καί, ὕστερα ἀπό ἐσωτερική πληροφόρηση, ἐγκαταστάθηκε στή Νέα Σκήτη τοῦ Ἁγίου Ὄρους, στήν καλύβη πού εἶχε κτίσει ὁ Γέροντάς μας, ὁ Γέρων Ἰωσήφ καί ὅπου εἶχε κοιμηθεῖ ὁ μέγας Γέρων τῆς ἐποχῆς μας Ἰωσήφ ὁ Ἡσυχαστής, ὁ Σπηλιώτης.

Ὁ πατήρ Ἐλπίδιος παρέμεινε σ' αὐτή τήν καλύβη ἀγωνιζόμενος. Ἐκεῖ τόν γνωρίσαμε κι ἔμελλε καί τόν φροντίσαμε στό τέλος τῆς ζωῆς του, μέχρι τήν

κοίμισή του, τό 1983.

Παρόλο πού ἦταν τόσο μορφωμένος, εἶχε γυρίσει τόσες κῶρες κι εἶχε τόσες προτάσεις γιά νά σταδιοδρομήσει καί ἐκκλησιαστικά ἀκόμη, τό ἀξιοθαύμαστο τῆς προσωπικότητάς του, τόσο αὐτοῦ, ὅσο καί τοῦ ἀγιοτάτου ἀδελφοῦ του, ἦταν ὅτι αὐτά, πού πρωτοέμαθαν ἀπό τούς ἀγίους Γέροντες τῆς Μονῆς Σταυροβουνίου, παρέμειναν μέσα τους ἀναλλοίωτα μέχρι τῆς τελευταίας τους ἀναπνοῆς. Ὅλη τους ἡ ζωή ὑπῆρξε καθαρὰ ἀσκητική καί τό κέντρο τῆς ζωῆς τους ἦταν ἡ προσευχή.

Ὁ Γέρων Ἐλπίδιος ἦταν ὀλιγόλογος ἄνθρωπος καί πολύ ταπεινός. Μέσα στήν καρδιά τοῦ Γέροντος Ἐλπίδιου ἔκαιγε μεγάλη φλόγα ἀγάπης πρὸς τό Χριστό. Ἦταν ἄνθρωπος τῆς προσευχῆς. Δέν ἄφηνε οὔτε ἓνα λεπτό νά πάει χαμένο. Συνεχῶς προσευχόταν καί μελετοῦσε.

Τό Εὐαγγέλιο ἰδιαίτερα, τούς Ψαλμούς καί βίους ἀγίων. Περισσότερο, ὅμως, ἀπ' ὅλα του ἄρεσε νά διαβάζει προσευχές.

Ὅταν πηγαίναμε καμιά φορά καί τόν βρῖσκαμε στό δωμάτιό του, γιά νά κουβεντιάσουμε μαζί του, μετὰ ἀπό δύο τρία λεπτά μᾶς ἔλεγε νά φύγουμε, γιατί ἤθελε νά συνεχίσει νά προσεύχεται. Ἡ μᾶς ἔλεγε νά καθίσουμε δίπλα του, μᾶς ἔδινε ἓνα βιβλίο - τό Ψαλτήριο ἢ τό Εὐαγγέλιο - καί μᾶς ὑποχρέωνε νά τό διαβάζουμε. Δέν μᾶς ἄφηνε ἔτσι περιθώρια νά τοῦ μιλοῦμε.

Ὅταν ἐπρόκειτο νά ταξιδέψει, ἐπειδή δέν θά εἶχε χρόνο νά διαβάσει τίς Ἀκολουθίες, ὑποχρέωνε ὅλους ἐμᾶς νά διαβάσουμε ὁ καθένας κάτι γιά λογαριασμό του: «Ἐσύ θά διαβάσεις γιά μένα αὐτό, ἐσύ θά διαβάσεις γιά μένα τό ἄλλο» κ.ο.κ. Σ' ἄλλο ἀδελφό ἔλεγε: «Ἐσύ θά κάνεις τόσες μετάνοιες περισσότερες, γιατί ἐγώ δέν θά μπορέσω νά κάνω ὅλες τίς δικές μου».

Ὅταν τελούσαμε τή Θεία Λειτουργία, μᾶς ὑποχρέωνε νά ψάλλουμε τριάντα, σαράντα, πενήντα ἀπολυτικά ἀγίων ὄλων τῶν ἀγίων, στίς ἐκκλησίες τῶν ὁποίων εἶχε ὑπηρετήσει καί ὄλων τῶν ἐνοριῶν, ἀπ' ὅπου πέρασε. Αὐτό, φυσικά, μάκρυνε ὅλες τίς Ἀκολουθίες. Κι ἐνῶ μία Παράκληση, γιά παράδειγμα, διαρκεῖ μισή ὥρα, ἡ Παράκληση, πού κάναμε μέ τό Γέροντα Ἐλπίδιο, κρατοῦσε δύο ὥρες, ψάλλοντας συνεχῶς ἀπολυτικά καί μεγαλυνάρια ἀγίων. Οὔτε ἓνα «Κύριε, ἐλέησον» δέν δεχόταν νά παραλείψουμε.

Μιά φορά ἦμαστε μαζί μέσα στό Ἱερό Βῆμα. Ὁ Γέρων Ἐλπίδιος στεκόταν σέ μία γωνιά, κρατοῦσε ἓνα μεγάλο κομποσχοῖνι, ἔκανε συνεχῶς τό σταυρό του κι ἔλεγε τήν εὐχή: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με». Ἐγώ καθόμουν σ' ἓνα скаμνάκι κι ἔλεγα τήν εὐχή, χωρίς νά εἶμαι ὄρθιος καί νά κάμνω τό σταυρό μου. Σέ μία στιγμή γύρισε πρὸς ἐμένα καί μοῦ εἶπε: «Δέν μοῦ λές, παιδί μου, ὅταν δέν εἴμαστε ὄρθιοι καί δέν κάμνουμε τό σταυρό μας, εἶναι καλή προσευχή αὐτή;». «Γέροντα», τοῦ ἀπάντησα, «δέν εἶναι ἀνάγκη νά εἴμαστε ὄρθιοι καί νά κάμνουμε τό σταυρό μας. Μποροῦμε νά λέμε τήν εὐχή καί καθήμενοι, χωρίς νά κάμνουμε τό σταυρό μας. Κάθισε κι ἐσύ, Γέροντα, ἀφοῦ εἶσαι ἄρρωστος καί πονᾶς καί τό πόδι σου». «Καλά», εἶπε καί κάθισε. Σέ πέντε λεπτά, ὅμως, σηκώθηκε καί μοῦ εἶπε:

- Ἐγώ αἰσθάνομαι μεγάλη χαρά, ὅταν εἶμαι ὄρθιος καί κάμνω τό σταυρό μου τήν ὥρα πού λέω τήν εὐχή. Δέν μπορῶ νά εἶμαι καθιστός καί νά κάμνω τό σταυρό μου.

Καί παρέμεινε ὄρθιος.

Ἐχουμε πολλές μαρτυρίες γιά διάφορα θαυμαστά γεγονότα, ἐνὸσω ἀκόμη ζοῦσε ὁ Γέρων Ἐλπίδιος.

Ὅταν ἦταν στό Νοσοκομεῖο τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ στήν Ἀθήνα, θεράπευσε ἀσθενεῖς μέ

πὴν προσευχή του. Μία δέ φορά θεράπευσε κι ἓνα καθηγητὴ τῆς Ἱατρικῆς, ὁ ὁποῖος εἶχε ὑποστῆ μία ἀνεπανόρθωτη βλάβη στὰ μάτια. Ὅπως τοῦ εἶχαν πει ὅσοι εἰδικοί γιατροὶ τὸν εἶχαν ἐξετάσει, καὶ γνώριζε κι ὁ ἴδιος, δὲν ὑπῆρχε καμιά θεραπεία.

Τὸν πλησίασε τότε ὁ Γέρων Ἐλπίδιος καὶ τοῦ εἶπε: «Μπορεῖ οἱ ἄνθρωποι νὰ μὴ μποροῦν νὰ σέ θεραπεύσουν, ἀλλὰ ἂν κάνουμε προσευχή, εἶναι δυνατό νὰ κάνει ὁ Θεὸς ἓνα θαῦμα, νὰ γίνεις καλά καὶ νὰ μὴ χάσεις τὸ φῶς σου». Πράγματι, προσευχήθηκε πολὺ ὁ Γέρων Ἐλπίδιος καὶ διάβαζε συνεχῶς πολλές εὐχές στὸν καθηγητὴ αὐτό. Ὅπως δέ ὁ ἴδιος ὁ καθηγητὴς ὁμολογοῦσε, σέ διάστημα μερικῶν ἐβδομάδων θεραπεύτηκε ἐντελῶς.

Πολλὰ παιδιά ἔβλεπαν τὸ Γέροντα Ἐλπίδιο νὰ αἰωρεῖται πὴν ὥρα πού τελοῦσε τῆ Θεία Λειτουργία, νὰ σηκώνεται ἐπάνω ἀπὸ τὸ ἔδαφος καὶ νὰ εἶναι μέσα σ' ἓνα φῶς, ἐνῶ σ' ἄλλες περιπτώσεις ἔβλεπαν ἓνα φωτοστέφανο γύρω ἀπὸ τὸ κεφάλι του.

Ἐνα ἀκόμη γεγονὸς χαρακτηριστικὸ του πῶς ἐνεργοῦσε ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ εἶναι τὸ ἀκόλουθο. Μία φορά ἦταν μέσα σ' ἓνα ταξί, μαζί μὲ τὴν ἀδελφὴ του, στὴν Ἀθήνα. Σέ κάποια στιγμή, λόγω ἐκνευρισμοῦ, ὁ ὁδηγὸς τοῦ ταξί ἄρχισε νὰ βλασφημᾷ. Τὸν κτύπησε τότε στὸν ὄμο ὁ Γέρων Ἐλπίδιος καὶ τοῦ εἶπε:

- Κώστα, γιατί βλασφημᾷς;

Ἐκπληκτὸς ὁ ὁδηγὸς τοῦ ταξί γυρίζει καὶ τὸν ρωτᾷ:

Ποῦ μέ ξέρεις;

Δέν εἶσαι ἀπὸ τὸ τάδε νησί, γιὸς τοῦ τάδε;

Πῶς μέ ξέρεις, παπούλη;

Σημασία δέν ἔχει ποῦ καὶ πῶς σέ ξέρω, ἀλλὰ τὸ νὰ μὴ βλασφημᾷς τὰ θεῖα.

Νουθέτησε ἔτσι τὸν ὁδηγὸ τοῦ ταξί, ὁ ὁποῖος φυσικά δέν εἶχε ἀντιληφθεῖ τίποτε γιὰ τὸ διορατικὸ χάρισμα τοῦ Γέροντος Ἐλπίδιου.

Κι ἐμεῖς οἱ ἴδιοι στὴ Σκῆπη, ἀρκετὲς φορές εἶδαμε πῶς ἐνεργοῦσε στὴν ψυχὴ του τὸ χάρισμα αὐτὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Δέν χρειάστηκε νὰ τοῦ ἀνακοινώσῃ κάποιος τὴ δολοφονία τοῦ ἀδελφοῦ του. Τῆ νύκτα ἐκείνη, πού ὁ Ἠγούμενος Φιλούμενος ἐσφαγιάσθη κυριολεκτικῶς - τὸν σκότωσαν μὲ ἐβδομήντα δυὸ τσεκουριές στὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ - ὁ Γέρων Ἐλπίδιος, ἐνῶ προσευχόταν στὴ Νέα Σκῆπη, ἄκουγε συνεχῶς τὴ φωνὴ τοῦ ἀδελφοῦ του: «Ἀδελφέ μου, μέ σκοτώνουν».

Ὁ Γέρων κατάλαβε ὅτι πράγματι ἔπασχε ὁ ἀδελφὸς του ἐκείνη πὴν ὥρα καὶ ἐνέτεινε πὴν προσευχή του. Μετεῖχε ἔτσι τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἀδελφοῦ του μὲ πάρα πολλή προσευχή.

Λυπήθηκε, φυσικά, γιὰ τὸν τρόπο κοίμησης τοῦ ἀδελφοῦ του, ἀλλὰ εἶχε πὴν ἀπόλυτη βεβαιότητα

ὅτι ὁ ἀδελφὸς του ἦταν ἓνας μάρτυρας καὶ ὅτι κατετάγη μεταξύ τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Μάλιστα εἶχε στείλει κάποιον καὶ περισυνέλεξε αἷμα ἀπὸ τὸ μαρτύριο καὶ διάφορα ἀντικείμενα τοῦ πατρὸς Φιλουμένου, τὰ ὁποῖα φυλάγονται μέχρι σήμερα ὡς μαρτυρικά αἵματα καὶ τιμῶνται ὡς λείψανα καὶ ἀντικείμενα ἁγίου. Ἦταν τέλειος μάρτυρας, χωρὶς καμιά ἀμφιβολία.

Ὅταν πρωτοπήγαμε στὴ Νέα Σκῆπη καὶ βρήκαμε στὸ καλυβάκι ἐκεῖ τὸ Γέροντα Ἐλπίδιο, τὰ οικονομικά μας ἦταν τόσο πενιχρά, πού δὲν ἄρκοῦσαν οὔτε γιὰ τὸ καθημερινὸ μας φαγητό. Ὁ Γέρων Ἐλπίδιος, λόγω τῆς ἱερατικῆς του διακονίας στὸν κόσμο, εἶχε μία μικρὴ σύνταξη μὲ πὴν ὁποῖα συντηροῦμαστε ὅλοι στὴν ἀρχή, καὶ μὲ πολὺ κόπο.

Μία μέρα ἦρθε ἐκεῖ ἓνας λαϊκὸς καὶ ζητοῦσε ἐλεημοσύνη. Παρακάλεσε δέ τὸ Γέροντα Ἐλπίδιο νὰ τοῦ δώσει χίλιες δραχμές. Χίλιες δραχμές πὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἦταν μεγάλο ποσό, ἰδίως γιὰ ἐμᾶς πού ἤμαστε στὴν ἔρημο. Πῆγε, λοιπόν, ὁ Γέροντας νὰ τοῦ φέρει τὶς χίλιες δραχμές. Ἐτρεξα ξοπίσω του, διότι γνώριζα ὅτι ἐκεῖνος ὁ λαϊκὸς ἦταν γνωστὸς γιὰ τὸ ὅτι γύριζε κι ἔπαιρνε χρήματα ἀπὸ τοὺς ἀσκητὲς καὶ τοὺς μοναχοὺς, χωρὶς νὰ ἔχει πραγματικὴ ἀνάγκη- ἦταν ἓνας ἀπατεώνας. Μπαίνοντας λοιπόν, στὸ κελλί τοῦ Γέροντος Ἐλπίδιου τοῦ ἐξήγησα ποιὸς ἦταν ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος καὶ τοῦ εἶπα νὰ μὴν τοῦ δώσει τὶς χίλιες δραχμές, πού τοῦ εἶχε ζητήσει. Καὶ συνέχισα: Γέροντα, αὐτὸς ἔχει κάνει ἐπάγγελμα πὴν ἐπατεία, εἶναι ἐξακριβωμένο αὐτό, κι ἐμεῖς δέν ἔχουμε νὰ φᾶμε. Δῶσε του διακόσιες δραχμές, δῶσε του τριακόσιες, ἔστω πεντακόσιες, ἀλλὰ μὴ τοῦ δώσεις χίλιες.

Πείσθηκε ὁ Γέροντας καὶ μοῦ ἔδωσε πεντακόσιες δραχμές, τὶς ὁποῖες μὲ πὴ σειρά μου ἔδωσα σ' ἐκεῖνο τὸν ἄνθρωπο. Ἐφυγε ἐκεῖνος καὶ θεωρήσαμε τὸ θέμα λήξαν.

Τὸ ἀπόγευμα, ὅμως, μετὰ τὸ Ἀπόδειπνο, μὲ φώναξε ὁ Γέρων Ἐλπίδιος στὸ κελλί του καὶ μοῦ εἶπε:

Αὐτό, πού ἔκανες σήμερα, δέν μοῦ ἄρεσε.

Τί ἔκανα Γέροντα;

Ἐπιτρέπεται νὰ ἔρθεις ξοπίσω μου καὶ νὰ μὴ μ' ἀφήσεις νὰ δώσω σ' ἐκεῖνο τὸν ἄνθρωπο ὅση ἐλεημοσύνη μοῦ ζήτησε;

Τοῦ δώσαμε, Γέροντα, πεντακόσιες δραχμές, λίγες εἶναι; Ἀφοῦ δέν ἔχουμε χρήματα.

Ἐτσι λέει τὸ Εὐαγγέλιο; Τὸ Εὐαγγέλιο δέν λέει νὰ δίνουμε διπλάσια ἀπ' ὅσα μᾶς ζητοῦν; Ἐγὼ δέν ἀναπαύομαι. Κι ἐσύ πῶς θὰ λειτουργήσεις αὔριο καὶ πῶς θὰ κοινωνήσουμε; Νά, πάρε χίλιες δραχμές καὶ τρέξε νὰ βρεῖς ἐκεῖνο τὸν ἄνθρωπο.

Ποῦ νὰ τὸν βρῶ τώρα, Γέροντα; Αὐτὸς ἔχει ἐξαφανιστεῖ.

Δέν ξέρω. Ἄν δέν τὸν βρεῖς, πάντως, δέν θὰ κάνουμε Θεία Λειτουργία αὔριο. Δέν ἐπιτρέπεται

νά λειτουργήσουμε, διότι είμαστε ένοχοι.

Έτρεξα, λοιπόν, και πήγα με τὰ πόδια, μιά ώρα δρόμο, μέχρι τή Μονή Διονυσίου. Νύχτωσε στό μεταξύ. Τόν βρήκα και ξαναγύρισα πίσω πάλι με τὰ πόδια, άλλη μιά ώρα δρόμο. Τί νά έκανα, όμως; Άλλιώς, δέν θά μ' άφηνε νά τελέσω τή Θεία Λειτουργία τήν έπόμενη μέρα και, όχι μόνο έγώ, αλλά και όλοι οί πατέρες θά έστερούντο τής Θείας Λειτουργίας. Έπιπλέον θά τρέχαμε όλη τή μέρα νά βρούμε εκείνο τόν άνθρωπο. Εΐδατε πόση άρεπή είχε μέσα του ό Γέρον Έλπίδιος;

Όταν πρωτοπήγε στή Νέα Σκήτη ό Γέρον Έλπίδιος δέν γνώριζε πολύ καλά τὰ τυπικά του Κυριακού τής Σκήτης και, όπως θά γνωρίζετε, τὰ πράγματα στό Άγιο Όρος λειτουργούν καμιά φορά λίγο άστυρά. Σέ μιά άγρυπνία, λοιπόν, δέν υπήρχε Θεία Μετάληψη, δηλαδή δέν θά κοινωνούσαν οί πατέρες τής Σκήτης. Ό Γέρον Έλπίδιος, λόγω του ένθεου πόθου που ήθελε νά μεταλαμβάνει συχνά των Άχράντων Μυστηρίων, έτοιμάστηκε και πήγε νά μπει από τή βόρεια πύλη του Ίερού, γιά νά κοινωνήσει ως ιερέυς μέσα στό Ίερό Βήμα.

Έκείνη τή στιγμή ένας άδελφός, ό όποιος δέν διέθετε διάκριση, του είπε μ' ένα βίαιο τρόπο: «Έμεις σήμερα δέν έχουμε Θεία Μετάληψη και δέν μπορείς νά πās νά κοινωνήσεις. Αττά τὰ τυπικά, που έχεις, νά τὰ εφαρμόσεις στην Άθήνα. Έδώ είναι Άγιο Όρος, είναι Σκήτη κι εσύ πρέπει νά συμμορφωθείς και νά κάμνεις ύπακοή σ' αττά, που σου λέμε έμεις».

Μίλησε με πολλή αυθάδεια στό Γέροντα Έλπίδιο ό άδελφός εκείνος, ό όποιος και αρκετά νεότερος του Γέροντος Έλπιδίου ήταν και δέν ήταν καν ιερέας. Ένώ ό Γέρον Έλπίδιος και πνευματικός ήταν και άρχιμανδρίτης. Ό Γέρον Έλπίδιος, χωρίς νά ταραχθεί καθόλου, του είπε: «νά είναι εύλογημένο, πάτερ» και στάθηκε όρθιος μέχρι νά τελειώσει ή Θεία Λειτουργία στην άγρυπνία, οί άγρυπνίες στό Άγιο Όρος διαρκούν δέκα, έντεκα ώρες.

Όταν τελείωσε ή Θεία Λειτουργία, πήρε δυό άσκητές και πήγαν στην καλύβη του. Κι εκεί, μετά από έντεκα ώρες άγρυπνία, τέλεσαν ξανά τή Θεία Λειτουργία, ώστε νά μπορέσει νά κοινωνήσει. Κι όλα αττά χωρίς νά εκφράσει τήν παραμικρή κρίση γιά τόν άδελφό εκείνο, που του είχε έπιτεθεί με τόσο άπρεπή τρόπο.

Και σ' έμας ουδέποτε επέτρεπε νά εκφράσουμε τό παραμικρό σχόλιο γιά κανένα άνθρωπο.

Η κοίμηση του Γέροντος Έλπιδίου ήταν άλλη μιά μαρτυρία γιά τήν αγιότητά του.

Έπί μιά εβδομάδα ήταν σε κώμα, στό Νοσοκομείο του Έρυθρου Σταυρού στην Άθήνα. Τόν είχαν στην Μονάδα Έντατικής Παρακολούθησης, με όρρους και με σωλίνες στην μύτη και άλλοι. Κρατούσε στό χέρι του τό κομποσκοίνι του. Τό πρόσωπό του ήταν γαλήνιο

κι είχε μάλιστα μιά χαρούμενη έκφραση. Γυρνούσε ένα ένα κόμμο τό κομποσκοίνι του, άργά άργά, όπως συνήθιζε νά κάμνει, όταν προσευχόταν.

Ρώτησα τό γιατρό αν καταλάβαινε ό Γέρον Έλπίδιος κι ό γιατρός μου είπε ότι είχε χάσει πλέον κάθε επαφή με τό περιβάλλον. Τόν ρώτησα τότε γιατί γυρνούσε τό κομποσκοίνι του και μάλιστα άργά άργά, όπως όταν προσευχόταν. Ό γιατρός μου άπάντησε ότι ήταν απλώς μιά μηχανική κίνηση, που του είχε μείνει, άφου πάμπολλα χρόνια τήν έκαμνε συνεχώς.

Δέχθηκα φυσικά, αττά που μου είχε πει ό γιατρός και σκέφτηκα νά πάρω, γιά εύλογία, τό κομποσκοίνι του Γέροντα και νά βάλω στό χέρι του ένα άλλο, που είχα μαζί μου. Τράβηξα, λοιπόν, τό κομποσκοίνι από τό χέρι του Γέροντα. Έκείνος τότε άνοιξε τὰ μάτια του, με είδε, άπλωσε τό χέρι του, μου άρπαξε τό κομποσκοίνι του και συνέχισε νά προσεύχεται με τό δικό του τρόπο.

Ό γιατρός τὰ έκασε. Έμεις τότε - ήμουν μαζί μ' ένα άλλο άδελφό - σκεφτήκαμε νά κάνουμε κάτι, που κάμναμε και παλιά. Όταν, δηλαδή, κάμναμε κάτι, που τόν ευχαριστούσε, μας έλεγε «σκύψε νά σ' εύλογήσω». Κι έμεις σκύβαμε και μας εύλογούσε στό κεφάλι. Του είπαμε, λοιπόν: «Γέροντα, ήρθαμε από τό Άγιο Όρος. Έχεις τίς εύχές του Γέροντα και όλων των πατέρων εκεί. Νά μας εύλογήσεις;» Κούνησε τό κεφάλι του καταφατικά. Κι έμεις βγάλαμε τούς σκούφους μας, σκύψαμε, έβαλε τό χέρι του στό κεφάλι μας και μας εύλόγησε με τήν ιερατική εύλογία. Αττά όλα έγιναν παρόντος του γιατρού.

Μετά απ' αττό είχε τὰ χέρια του ύψωμένα σε προσευχή και προσευχόταν αδιαλείπτως.

Στό σκίνωμά του είδαμε πραγματικά ότι στό πρόσωπό του υπήρχε ή έκφραση ενός ανθρώπου, που νίκησε σ' ένα μεγάλο άγώνα. Ήταν τόσο έντονες ή χαρά κι ή ίκανοποίηση, που δέν έμεινε καμιά άμφιβολία σ' όσους τόν είδαμε νεκρό ότι πέτυχε τόν άγιασμό και πήρε τόν άφθαρτο στέφανο, που επαγγέλλεται ό Θεός σ' όλους όσους τόν ακολουθούν μέχρι θανάτου.

Σ' όλους τούς πατέρες στην Νέα Σκήτη ό Γέρον Έλπίδιος άφησε τήν πεποίθηση ενός αγίου, διότι πράγματι όλη του ή ζωή ήταν ζωή ενός αγίου μοναχού, ενός ανθρώπου που άσχολεϊται μόνο με τήν προσευχή, ενός ανθρώπου που περιφρόνησε τὰ πάντα γιά τό Χριστό, περίξ του όποιού έκινείτο όλος του ό βίος.

Και αττό τόν τρόπο ή Έκκλησία τής Κύπρου πρόσφερε ένα άκόμψ άγιο στό «νέφος των αγίων» τής Όρθοδοξίας μας.

(Τό πιο πάνω κείμενο είναι απόσπασμα από παλαιότερη συνέντευξη του Μητροπολίτη μας στην έκδοση του Ρ.Ι.Κ. "Η Όρθοδοξία Σήμερα")

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΑΣ ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2006

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας κ. Ἀθανάσιος:

*“Ὅπου ἂν φανῇ ὁ ἐπίσκοπος, ἐκεῖ τό πλῆθος ἔστω
ὥσπερ ὅπου ἂν ᾖ Χριστός Ἰησοῦς, ἐκεῖ ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία”*

Ἐ **Σάββατο 1/7**: Λειτουργῆσε στὸν ἱερό ναὸ Τιμίου Προδρόμου τῆς κοινότητας Ἐρήμης ὅπου καί χειροτόνησε σέ διάκονο τὸν θεολόγο κ.Βασίλιο Τσαγκάρη. Τὸ ἀπόγευμα δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καί ἀργότερα τὸ βράδυ τέλεσε τὸν ἀγιασμό στὸν κατασκηνωτικὸ κῶρο τοῦ Σαῖττά ὅπου τὴν περίοδο αὐτὴ φιλοξενήθηκαν κορίτσια.

Ἐ **Κυριακὴ 2/7**: Λειτουργῆσε καί κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν ἱερό ναὸ Τιμίου Σταυροῦ στὸν Στρόβολο Λευκωσίας. Τὸ μεσημέρι μετέβη στὸν κατασκηνωτικὸ κῶρο τῆς Μητροπόλεώς μας.

Ἐ **Δευτέρα 3/7**: Μετέβη σπὴν ἱερά μονὴ Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ. Ἀκολουθῶς δέχθηκε διάφορα πρόσωπα στὸν κατασκηνωτικὸ κῶρο τῆς Μητροπόλεώς μας. Τὸ βράδυ παρέθεσε δεῖπνο γιὰ τὰ στελέχη τῆς Μητροπόλεώς μας τὰ ὁποῖα βοηθοῦν στὸ ποιμαντικὸ τῆς ἔργου. Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ δεῖπνου παρουσιάστηκε τὸ νέο βιβλίο τοῦ συμπολίτη μας, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κένυας κ. Μακαρίου, πού περιγράφει κατὰ τρόπο γλαφυρὸ καί ἀπλό τὴς ἐμπειρίας του ἀπὸ τὸ κῶρο τῆς ἱεραποστολῆς σπὴν Ἀφρικανικὴ Ἥπειρο. Στὸ βιβλίο αὐτὸ ἐπίσης μπορεῖ κάποιος νά δεῖ τὴν ἱστορία τῆς ἱεραποστολῆς, τὴς δυσκολίες, τὴς ἀντιξοότητες ἀλλὰ καί τὴς θαυμαστὴς ἐπεμβάσεις τοῦ Θεοῦ σπὴν ζωὴ τόσο τῶν ἱεραποστολῶν ἀλλὰ πολὺ περισσότερο στοὺς νεοφώτιστους ἀδελφούς μας. Στὸ δεῖπνο ἐπίσης εἶχαμε τὴν εὐλογία νά παρίστανται τόσο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κένυας κ.Μακάριος ὅσο καί ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἱεραπύτνης κ. Εὐγένιος ὁ ὁποῖος βρισκόταν σπὴν πόλη μας μέ

μεγάλῃ ὁμάδῃ προσκυνητῶν ἀπὸ τὴν Κρήτη. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Ποιμαντικῆς Διακονίας τῆς Μητροπόλεώς μας κ. Σταῦρος Ὀλύμπιος κατὰ τὴν ὁμιλία του, ἀφοῦ καλοσῶρισε τοὺς φιλοξενούμενους μας ἀπύθυνε ἐκ μέρους ὄλων τῶν παρευρισκομένων τὴς εὐχαριστίες ἀλλὰ καί τὴν εὐγνωμοσύνη στὸν σεβαστὸ μας Ποιμενάρχη ὁ ὁποῖος ὡς ἀληθινὸς πατέρας πάντοτε συμπαρίσταται καί μέ τὸν ἐμπνευσμένο του λόγο καθοδηγεῖ ἀλλὰ καί ἐμπνέει τοὺς ἀκούραστους ἐργάτες τοῦ ἀμπελώνος τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας μιλώντας στὰ στελέχη τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου τῆς Μητροπόλεώς μας τόνισε τὴ σημασία πού ἔχει γιὰ τὸν ἄνθρωπο τὸ ἔργο αὐτὸ καί εὐχαρίστησε ὄλους γιὰ τὴν προσφορά τους. Στὸ τέλος πρόσφερε σέ ὄλους ἀναμνηστικὸ δῶρο.

Ἐ **Τρίτη 4/7**: Τέλεσε στὸν 5ο ὄροφο τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Λεμεσοῦ τὸν ἀγιασμό τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ὀγκολογικοῦ Τμήματος τοῦ Νοσοκομείου καί πρόσφερε χρήματα γιὰ τὴν ἀγορὰ εἰδικοῦ μηχανήματος τοῦ τμήματος αὐτοῦ. Ἀργότερα εἶχε συνάντηση μέ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἱεραπύτνης κ. Εὐγένιο μαζί μέ τὴ

συνοδεία του. Σέ όλους τούς φιλοξενούμενους δόθηκε ως αναμνηστικό ένθύμιο ό βίος του Ἁγίου Τύχωνος, επισκόπου τῆς πόλεώς μας. Τό βράδυ προεξῆρχε ἀγρυπνίας πού τελέστηκε στήν ἱερά μονή Παναγίας Μαχαίρᾶ μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐορτῆς τοῦ ὁσίου πατρός ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου.

➤ **Τετάρτη 5/7:** Μετεῖχε στίς ἐργασίες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στήν Ἀρχιεπισκοπή Κύπρου. Ἀργότερα μετέβη καί διανυκτέρευσε στήν Κατασκίνωση.

➤ **Πέμπτη 6/7:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα στόν Κατασκηνωτικό κῶρο καί τό βράδυ μίλησε στή Λευκωσία μέ θέμα: "Τό Ἅθος τῆς Ἐκκλησίας".

➤ **Παρασκευή 7/7:** Προήδρευσε Ἱερατικῆς Συνάξεως. Τό ἀπόγευμα μέχρι ἀργά τό βράδυ δέχθηκε πιστούς στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως.

➤ **Σάββατο 8/7:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα. Τό βράδυ τέλεσε τόν ἀγιασμό στόν Κατασκηνωτικό κῶρο καί καλωσόρισε τούς νέους κατασκηνωτές.

➤ **Κυριακή 9/7:** Λειτουργῆσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στόν Μητροπολιτικό Ναό Παναγίας Παντανάσσης ὅπου τέλεσε τό μνημόσυνο τῶν πεσόντων ὑπέρ τῆς Δημοκρατίας καί τῆς Νομιμότητος κατά τό προδοτικό πραξικόπημα τῆς 15ης Ἰουλίου 1974. Τό μεσημέρι μετέβη στήν ἱερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ καί τό βράδυ στήν ἱερά μονή Παναγίας Μαχαίρᾶ.

➤ **Δευτέρα 10/7:** Μετέβη στήν ἱερά μονή Ἁγίου Ἡρακλειδίου ὅπου δέχθηκε τίς ἀδελφές στό μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως. Ἀκολούθως μετεῖχε στίς ἐργασίες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στήν Ἀρχιεπισκοπή Κύπρου.

➤ **Τρίτη 11/7:** Εἶχε συνάντηση μέ τόν Ὑπουργό Ὑγείας. Τό βράδυ παρέστη καί μίλησε σέ συνεστίαση πού ὀργάνωσε ὁ ἱερός ναός Ἁγίου Νικολάου στά Πολεμίδια.

➤ **Τετάρτη 12/7:** Λειτουργῆσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Παναγίας Τριχερούσας. Ἀκολούθως δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καί τό βράδυ παρέστη στή θεατρική παράσταση "Ἐρωτόκριτος", τοῦ

Βιζέντζου Κορνάρου, πού ἀνέβασαν στό ἀρχαῖο θέατρο τοῦ Κυρίου οἱ φοιτητές τοῦ θεατρικοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Πανεπιστημίου Κύπρου μέ τή κορηγία τῆς Μητροπόλεώς μας.

➤ **Πέμπτη 13/7:** Τέλεσε τόν ἀγιασμό στό Κ.Ε.Ν Λεμεσοῦ ὅπου ἀπύθυνε τόν πατρικό του λόγο στούς νεοσύλλεκτους στρατιώτες μας καί ἔδωσε σέ ὄλους σταυρό ὥστε ἡ χάρις του νά τούς ἐνισχύει καί εὐλογεῖ στή ζωή τους. Τό βράδυ παρέστη καί μίλησε σέ φιλανθρωπικό δείπνο στή Λευκωσία.

➤ **Παρασκευή 14/7:** Δέχθηκε πιστούς στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως.

➤ **Σάββατο 15/7:** Μετέβη στήν Κατασκίνωση ὅπου παρέστη καί χαιρέτησε τή γιορτή πού

ὀργάνωσαν γιά τούς γονεῖς τους οἱ κατασκηνωτές.

➤ **Κυριακή 16/7:** Λειτουργῆσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στόν ἱερό ναό Ἀποστόλου Ἀνδρέα Μέσα Γειτονιάς ὅπου καί τέλεσε τό μνημόσυνο τῶν πεσόντων κατά τήν Τουρκική εἰσβολή τοῦ 1974. Τό μεσημέρι μετέβη στήν ἱερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ. Τό ἀπόγευμα χοροστάτησε κατά τή διάρκεια τοῦ πανηγυρικοῦ ἑσπερινοῦ τῆς Ἁγίας Μαρίας στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό τῆς κοινότητας Καλοῦ Χωριοῦ.

➤ **Δευτέρα 17/7:** Λειτουργῆσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίας Μαρίας στό Συνοικισμό Καψάλου Λεμεσοῦ. Ἀργότερα δέχθηκε ἐκκλησιαστικές ἐπιτροπές. Τό βράδυ διανυκτέρευσε στήν ἱερά μονή Μαχαίρᾶ.

➤ **Τρίτη 18/7 - 20/7:** Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης κ. Ἰγνατίου, ὁ Μητροπολίτης μας συνοδευόμενος ἀπό τόν Πρωτ. Ἰωάννη Νικολάου μετέβη στή Λάρισα γιά νά τελέσει τό μνημόσυνο τῶν πεσόντων ἀδελφῶν μας κατά τήν Τουρκική εἰσβολή τοῦ 1974 πού ὀργάνωσε ἡ Ἐνωση Κυπρίων Λαρίσης. Τό μνημόσυνο τελέστηκε τήν Πέμπτη 20 Ἰουλίου στόν ἱερό ναό Προφήτου Ἡλιοῦ Λαρίσης συλλειτουργούντων τοῦ Μητροπολίτου μας καί τοῦ Μητροπολίτου

Λαρίσσης κ. Ίγνατίου.

➤ **Παρασκευή 21/7:** Μετείχε στις εργασίες της Ίερᾶς Συνόδου στὴν Ἀρχιεπισκοπή Κύπρου. Ἀργότερα καὶ μέχρι ἀργὰ τὸ βράδυ δέχθηκε πιστοὺς στὸ μυστήριό τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως.

➤ **Σάββατο 22/7:** Παρουσίασε τὴν ἐβδομαδιαία ἐκπομπή του στὸ ραδιοφωνικὸ σταθμὸ τῆς Μητροπόλεώς μας “Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου”. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐκπομπῆς ὁ Μητροπολίτης μας ἀναπτύσσει διάφορα πνευματικὰ θέματα καὶ λύει ἀπορίες τῶν ἀκροατῶν. Ἀργότερα μετέβη στὴν κατασκήνωσή μας.

➤ **Κυριακή 23/7:** Λειτουργῆσε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν ἱερό ναὸ τῆς κοινότητος Κοιλανίου. Τὸ μεσημέρι παρέστη σέ συνεστίαιση πού διοργάνωσε ἡ Παγκύπρια Ἑνωσις Ἀποδήμων Κυπερούντας στὴν κοινότητα Κυπερούντα. Τὸ ἀπόγευμα χαιρέτησε τὴ γιορτὴ πού ὀργάνωσαν οἱ κατασκηνωτὲς στὸ Σαῖττά.

➤ **Δευτέρα 24/7:** Συναντήθηκε μὲ τὸν Γενικὸ Εἰσαγγελέα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας κ. Πέτρο Κληρίδη στὴ Λευκωσία. Τὸ μεσημέρι ἔδωσε

δημοσιογραφικὴ διάσκεψη μὲ ἀφορμὴ δημοσιεύματα σέ ἐφημερίδα πού ἔφεραν κληρικὸ τῆς Μητροπόλεώς μας νά ἐμπλέκεται σέ σκάνδαλο. Ὁ Μητροπολίτης μας ἀνέφερε ὅτι ἔδωσε τὴν ὑπόθεση στὴν ἀιτυνομία, πληροφόρησε σχετικὰ τὸν Γενικὸ Εἰσαγγελέα καὶ ὄρισε ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ ἀπὸ κληρικούς γιὰ τὴ διεξαγωγή ἔρευνας. Δέν παρέλειψε νά ἀναφέρει ὅτι πιστεύει πὼς στόχος τῶν δημοσιευμάτων αὐτῶν εἶναι νά πλήξουν τὸν ἴδιο λόγω τῶν ἐπικείμενων ἀρχιεπισκοπικῶν ἐκλογῶν. Τὸ ἀπόγευμα τέλεσε τὸν ἁγιασμό σέ ξενοδοχεῖο τῆς πόλης μας. Χοροστάτησε στὸν ἑσπερινὸ τῆς Ἁγίας Ἄννης στὸ ὁμώνυμο πανηγυρίζον παρεκκλήσιο τῆς Μητροπόλεώς μας στὴ Μέσα Γειτονιά. Τὸ βράδυ διανυκτέρευσε στὴν κατασκήνωσι.

➤ **Τρίτη 25/7:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα στὴν κατασκήνωσι. Τὸ ἀπόγευμα χοροστάτησε στὸν ἑσπερινὸ στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναὸ Ἁγίας Παρασκευῆς στὴν Ἐπισκοπή.

➤ **Τετάρτη 26/7:** Λειτουργῆσε καὶ κήρυξε τὸν

θεῖο λόγο στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναὸ Ἁγίας Παρασκευῆς Γερμασόγειας. Ἀκολουθῶς δέχθηκε πιστοὺς στὸ μυστήριό τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Τὸ ἀπόγευμα ὑποδέχθηκε τμήμα τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος πού μετέφερε στὴν πανηγυρίζουσα κοινότητα Κυβίδων ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης τῆς Μητροπόλεώς μας π. Τύχων. Ἀκολουθῶς τελέστηκε ἀρχιερατικὸς ἑσπερινὸς καὶ λιτανεὶα τοῦ ἱεροῦ λειψάνου καὶ τῆς εἰκόνας τοῦ ἁγίου στὴν κοινότητα. Τὸ βράδυ μετέβη στὸν κατασκηνωτικὸ μας κῶρο ὅπου τέλεσε ἁγιασμὸ καὶ μίλησε στὰ παιδιὰ.

➤ **Πέμπτη 27/7:** Λειτουργῆσε στὴν ἱερά μονὴ Παναγίας Τρικουκιώτισσας καὶ στὴ συνέχεια δέχθηκε τίς μοναχές στὸ μυστήριό τῆς ἐξομολογήσεως. Τὸ ἀπόγευμα χοροστάτησε στὸν ἑσπερινὸ πού τελέστηκε στὸ πανηγυρίζον παρεκκλήσιο τῆς Μητροπόλεώς μας Ἁγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου πού εἶναι κτισμένο στὸ κῶρο τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Λεμεσοῦ. Ἀργότερα ὁ Μητροπολίτης μας ἐπισκέφθηκε στὸ Νοσοκομεῖο ἀσθενεῖς ἀδελφοὺς μας.

➤ **Παρασκευή 28/7:** Μετέβη στὴν ἱερά μονὴ Παναγίας Ἀμιροῦς ὅπου δέχθηκε τίς ἀδελφές στὸ μυστήριό τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Τὸ ἀπόγευμα δέχθηκε διάφορες ἐκκλησιαστικὲς ἐπιτροπὲς καὶ πρόσωπα.

➤ **Σάββατο 29/7:** Λειτουργῆσε στὴν ἱερά μονὴ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ἀλαμάνου ὅπου χειροτόνησε σέ πρεσβύτερο τὸ διάκονο Γεώργιο Κόρτα. Τὸ μεσημέρι ἔδωσε δημοσιογραφικὴ διάσκεψη ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ λεγόμενου σκανδάλου στὸ ὁποῖο ἐμπλέκεται δῆθεν κληρικὸς τῆς Μητροπόλεώς μας καὶ δημοσιοποίησε στοὺς δημοσιογράφους τὰ πορίσματα τῶν ἀναλύσεων τῶν φωτογραφιῶν πού στάληκαν ἀπὸ ἐγκεκριμένα κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ πού εἰδικεύονται στὴν ἀνάλυση φωτογραφιῶν. Οἱ ἐκθέσεις τῶν διεθνῶς ἀναγνωρισμένων κέντρων αὐτῶν καταδεικνύουν ὅτι οἱ φωτογραφίες εἶναι μονταρισμένες, ἀλλοιωμένες καὶ ἔχουν ὑποστει ἀλλεπάλληλες ἐπεμβάσεις.

➤ **Κυριακή 30/7:** Μετείχε στὸ Συνοδικὸ συλλεῖτουργο στὴν ἱερά μονὴ Παναγίας τοῦ Κύκκου πού κατὰ τὴ διάρκειά του τελέστηκε τὸ ἐπίσιο μνημόσυνο τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Μακαρίου τοῦ Γ'. Τὸ μεσημέρι μετέβη στὸν κατασκηνωτικὸ μας κῶρο καὶ ἀργότερα τὸ βράδυ στὴν ἱερά μονὴ Μαχαιρὰ.

➤ **Δευτέρα 31/7:** Ἐπισκέφθηκε τὴν ἱερά μονὴ Ἁγίου Ἡρακλειδίου καὶ ἀργότερα τὸ βράδυ μίλησε σέ σύναξη φοιτητῶν στὴ Λευκωσία.

➤ **Τρίτη 1/8:** Μετέβη στὴν κατασκήνωσι ὅπου ἐκεῖ εἶχε συναντήσεις μὲ διάφορα πρόσωπα.

➤ **Τετάρτη 2/8:** Λειτουργήσε και κήρυξε τόν θείο λόγο στόν πανηγυρίζοντα ιερό ναό τής 'Οσίας Φωτεινής τής Κυπρίας στόν Συνοικισμό Κολοσσίου. Τό μεσημέρι προέστη τής έξοδίου ακολουθίας του άειμνήστου πρεσβυτέρου 'Ανδρέα Πέτρου στόν ιερό ναό του 'Αγίου 'Ιωάννου του 'Ελεήμονος.

➤ **Πέμπτη 3/8:** Δέχθηκε πιστούς στό μυστήριο τής ιεράς εξομολογήσεως.

➤ **Παρασκευή 4/8:** Δέχθηκε πιστούς στό μυστήριο τής ιεράς εξομολογήσεως. Τό άπόγευμα παρέστη στην όρκομωσία των νεοσυλλέκτων στρατιωτών και τό βράδυ μίλησε στην κατασκήνωση όπου αυτή την

περίοδο πραγματοποιήθηκε τό τριήμερο των φοιτητών.

➤ **Σάββατο 5/8:** Παρέμεινε στην κατασκήνωση και τό άπόγευμα χοροστάτησε στόν 'Εσπερινό τής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στόν πανηγυρίζοντα ιερό ναό στην κοινότητα Βουνίου.

➤ **Κυριακή 6/8:** Λειτουργήσε και κήρυξε τόν θείο λόγο στόν πανηγυρίζοντα ιερό ναό τής κοινότητας Λιμνατίου. Τό βράδυ διανυκτέρευσε στην ιερά μονή Μαχαιρά.

➤ **Δευτέρα 7/8:** Δέχθηκε τής μοναχές τής ιεράς μονής 'Αγίου 'Ηρακλειδίου στό μυστήριο τής ιεράς εξομολογήσεως και τό βράδυ διανυκτέρευσε στην ιερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμού.

➤ **Τρίτη 8/8:** 'Από τό πρωϊ μέχρι και άργά τό βράδυ δέχθηκε πιστούς στό μυστήριο τής ιεράς εξομολογήσεως.

➤ **Τετάρτη 9/8:** Δέχθηκε πιστούς στό μυστήριο τής ιεράς εξομολογήσεως.

➤ **Πέμπτη 10/8:** 'Επισκέφθηκε τί θεραπευτική κοινότητα τής 'Αγίας Σκέπης.

➤ **Παρασκευή 11/8:** Δέχθηκε πιστούς στό μυστήριο τής ιεράς εξομολογήσεως.

➤ **Σάββατο 12/8:** Δέχθηκε πιστούς στό μυστήριο τής ιεράς εξομολογήσεως.

➤ **Κυριακή 13/8:** Λειτουργήσε και κήρυξε τόν θείο λόγο στόν ιερό ναό Παναγίας Παντανάσσης Καθολικής όπου και τέλεσε τό επίσης μνημόσυνο των θυμάτων τής άεροπορικής τραγωδίας τής 14ης Αύγουστου 2005 που συνέβη στό Γραμματικό στην 'Ελλάδα. Τό βράδυ άναχώρησε μαζί με τούς συγγενείς των θυμάτων τής άεροπορικής τραγωδίας για την 'Αθήνα.

➤ **Δευτέρα 14/8:** Συλλειτουργήσε με τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαο στόν ιερό ναό 'Αγίων

Κωνσταντίνου και 'Ελένης τής Μητροπόλεως Μεσογαίας και Λαυρεωτικής όπου κατά τί διάρκεια τής Θείας Λειτουργίας τελέστηκε και τό

μνημόσυνο τῶν θυμάτων τοῦ ἀεροπορικοῦ δυστυχήματος. Ἀκολούθως τελέστηκε ἀπό τόν Μητροπολίτη μας Τρισάγιο στόν τόπο ὅπου κατέπεσε τό μοιραίο ἀεροπλάνο στό Γραμματικό.

➤ **Τρίτη 15/8:** Λειτουργήσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Παναγίας στήν κοινότητα Λιοπετρίου. Ἀκολούθως μετέβη στήν κατασκήνωσή μας.

➤ **Τετάρτη 16/8:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα στήν κατασκήνωσή μας. Τό βράδυ διανυκτέρευσε στήν ἱερά μονή Μαχαιρᾶ.

➤ **Πέμπτη 17/8:** Μετεῖχε στίς ἐργασίες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στήν Ἀρχιεπισκοπή Κύπρου.

➤ **Παρασκευή 18/8:** Μετέβη στήν κατασκήνωσή μας ὅπου δέχθηκε διάφορα πρόσωπα. Τό βράδυ παρέστη σέ ἐκδήλωση στήν κοινότητα Ἁγίου Ἰωάννου Ἀγροῦ.

➤ **Σάββατο 19/8:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα στόν κατασκηνωτικό κῶρο τοῦ Σαϊτᾶ.

➤ **Κυριακή 20/8:** Λειτουργήσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στόν ἱερό ναό Παναγίας τῆς κοινότητας Πλατῶν. Τό ἀπόγευμα παρέστη καί καίρησε τή γιορτή πού ὀργάνωσαν οἱ κατασκηνωτές γιά τούς γονεῖς τους.

➤ **Δευτέρα 21/8:** Ἐπελήφθηκε διαφόρων θεμάτων στά γραφεῖα τῆς Μητροπόλεώς μας τά ὁποῖα ἀνοιξαν μετά τίς θερινές διακοπές. Τό βράδυ τέλεσε τόν ἁγιασμό στόν κατασκηνωτικό μας κῶρο καί ἀκολούθως μετέβη στήν ἱερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ.

➤ **Τρίτη 22/8:** Συναντήθηκε μέ διάφορα πρόσωπα.

➤ **Τετάρτη 23/8:** Τό βράδυ ὑποδέχθηκε τμήμα λειψάνου τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ στό κῶρο τοῦ κοιμητηρίου Σφαλαγγιώτισσας ὅπου θά κτιστεῖ ναός πρὸς τιμὴ τοῦ Ἁγίου, τό ὁποῖο μετέφερε καί πρόσφερε ὁ πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης τῆς Μητροπόλεώς μας π. Νικόλαος Σιδεράς.

➤ **Πέμπτη 24/8:** Δέχθηκε πιστούς στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἔξομολογήσεως. Τό ἀπόγευμα καί τό βράδυ μίλησε ἐπὶ πνευματικοῦ θέματος σέ

ἐκδηλώσεις στή Λευκωσία.

➤ **Παρασκευή 25/8:** Συναντήθηκε μέ διάφορες ἐπιτροπές. Τό μεσημέρι προέστη τῆς

κηδείας τοῦ πρώην ἀστυνομοῦ καί ἀγωνιστῆ τῆς Ε.Ο.Κ.Α. Χρῦσανθου Ἀναστασιάδη, πατέρα τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοκρατικοῦ Συναγερμού.

➤ **Σάββατο 26/8:** Συναντήθηκε μέ διάφορα πρόσωπα καί τό ἀπόγευμα χοροστάτησε στόν ἑσπερινό στό πανηγυρίζον παρεκκλήσια Ἁγίου Φανουρίου στή Λαϊκή Λευκοθέα Λεμεσοῦ.

➤ **Κυριακή 27/8:** Λειτουργήσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στόν ἱερό ναό Ἁγίου Ἀντωνίου Λευκωσίας. Τό βράδυ λειτουργήσε κατὰ τή διάρκεια πανηγυρικής ἀγρυπνίας πού τελέστηκε στήν ἱερά μονή Παναγίας τοῦ Μαχαιρᾶ.

➤ **Δευτέρα 28/8:** Τό ἀπόγευμα χοροστάτησε στόν ἑσπερινό στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Τιμίου Προδρόμου Λευκωσίας.

➤ **Τρίτη 29/8:** Λειτουργήσε στήν ἱερά μονή Παναγίας Ἀμμοῦς καί τό ἀπόγευμα μετέβη στήν κατασκήνωσή μας.

➤ **Τετάρτη 30/8:** Ἐπισκέφθηκε τήν Ἱερατική Σχολή “Ἀπόστολος Βαρνάβας” ὑπό τήν ἰδιότητα του ὡς Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας τῆς Σχολῆς καί ἐπελήφθηκε διαφόρων ζητημάτων. Τό ἀπόγευμα χοροστάτησε στόν ἑσπερινό πού τελέστηκε μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς τῆς Καταθέσεως τῆς Τιμίας Ζώνης τῆς Θεοτόκου στόν ἱερό ναό Ἁγίων Πάντων Δερύνειας. Τόν ἑσπερινό διοργάνωσε ἡ ἐκκλησιαστική ἐπιτροπή τῆς κατεχόμενης ἐνορίας Ἁγίας Ζώνης Ἀμμοκώστου. Ἦταν συγκινητική ἡ προσέλευση πλήθους κόσμου καί ἰδιαίτερα κατοίκων τῆς κατεχόμενης Ἀμμοκώστου ὅπου θυμῆθηκαν τήν ἀγαπημένη ἐκκλησία τους καί τόν τόπο ὅπου μεγάλωσαν καί τώρα δέν μποροῦν νά γυρίσουν λόγω τῆς συνεχόμενης Τουρκικῆς κατοχῆς. Στό τέλος αὐθόρμητα μιά εὐλαβῆς κυρία, ἡ κυρία Μαρία Κέρμανου ἀπό τό Λιοπέτρι, ἀπήγγειλε στόν ποιμέναρχη μας σέ κυπριακή διάλεκτο τό ἀκόλουθο ποίημα:

“Στη Δερύνεια ἦρταμεν οὐλλοι γιά νά βρεθούμεν τζαί νίκην εἰς τον γέροντα θέλω νά ευχηθούμεν. Ο δρόμος εἶναι δύσκολος οὐλλοι νά προσπαθούμεν

τζαί πού τες γλώσσες τες κακές νά μεν παρασυρθούμεν.

Πόλεμον οὐλλοι κάμνου μας μα ὁμως εὐ λυγούμεν

τόν παντοδύναμον Θεόν θερμοπαρακαλούμεν.

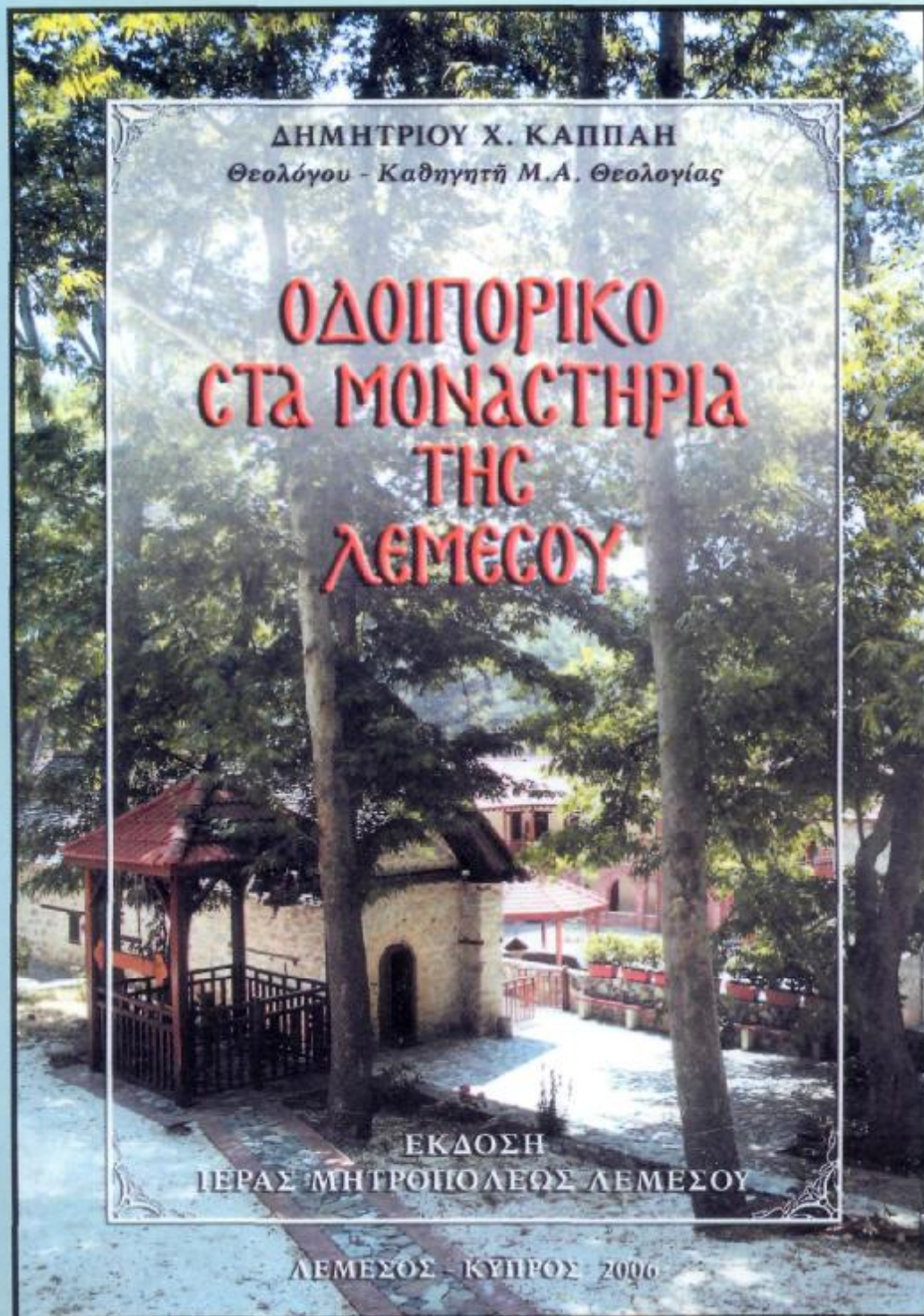
Εὐχομαι στην Αρχιεπισκοπὴν οὐλλοι μας νά βρεθούμεν

νά κάμουμεν υπομονή τζ’οἱ μέρες πλησιάζουν

υπόσπιν μεν τους βάλλετε τους ἄλλους πού φωνάζουν”.

➤ **Πέμπτη 31/8:** Λειτουργήσε καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίας Ζώνης Λεμεσοῦ, ὅπου κατὰ τή διάρκεια τῆς Θεῆς Λειτουργίας χειροτόνησε σέ διάκονο τόν κ. Χρῆστο Γιάγκου. Τό ἀπόγευμα μίλησε σέ πνευματικές συγκεντρώσεις στή Λευκωσία.

**Η ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΜΕΣΟΥ ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟ
ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΒΙΒΛΙΟ**

Κεντρική Διάθεση:

**Βιβλιοπωλείο Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ,
Ἁγίου Ἀνδρέου 304, Τ.Θ. 56091, Λεμεσός
(00357) 25366844, 25346509, Φάξ: 25371548**